Περιοδος 2η,
Νο 48
Γεναρης '96
30 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Εκδιδεται απο την Οργανωση Εργατικη Δημοκρατια

Τιμη ενισχυσης 1 λιρα

Σ' αυτο το φυλλο

Οι περικοπες διαλυουν την υγεια σελ. 4

Οι εκλογες στη Τουρκια σελ. 5

Ποιους προστατευει η αστυνομια; σελ. 7

Απ' αυτους ποιος θα μας προστατεψει;

ΑΓΩΝΕΣ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥΣ ΝΑ ΤΟΥΣ ΔΙΩΞΟΥΜΕ

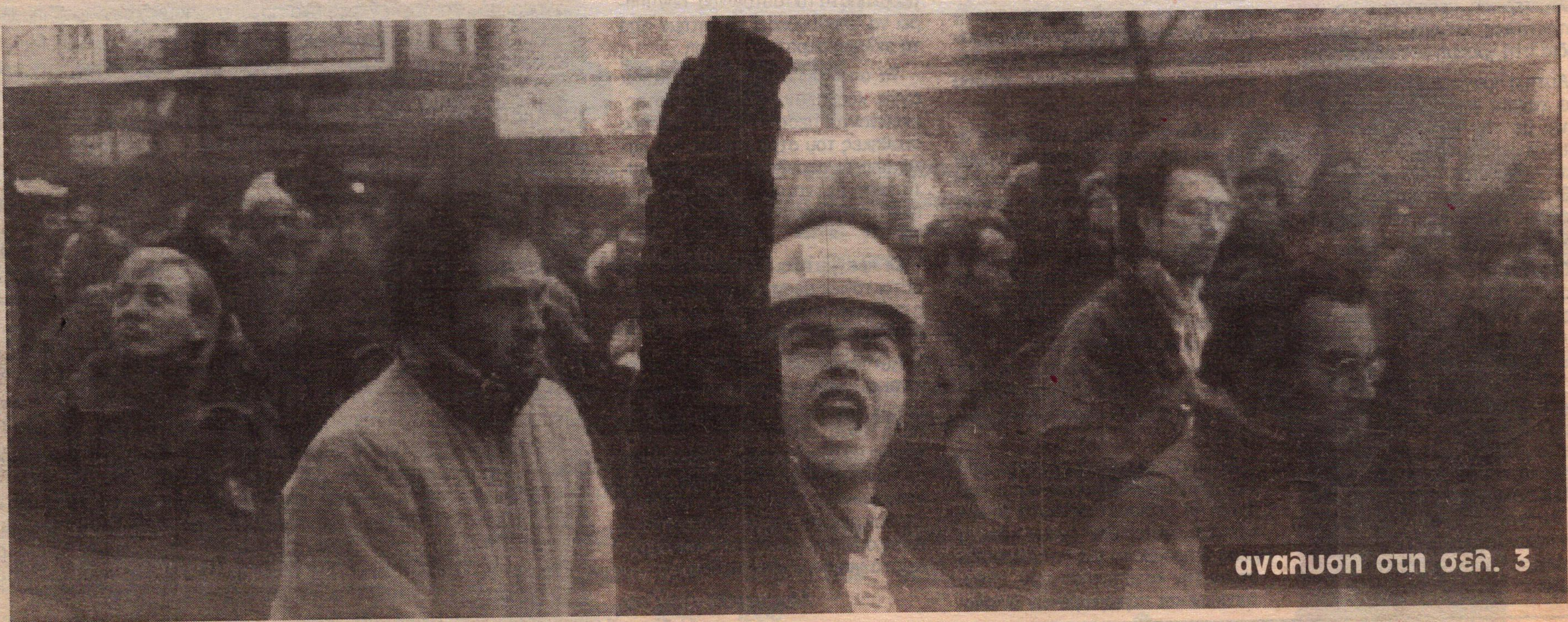

αναλυση στη σελ. 3

Σταματηστε τις ρατσιστικες και βαρβαρες διωξεις των ξενων εργατων

Ανημερα της Πρωτοχρονιας, που ολος ο κοσμος γιορταζε, 9 ανθρωποι παλευαν με τη θαλασσα. Πληρωσαν με τις οικονομιες τους για μια θεση σε μια βαρκα και ερχονταν στον τοπο μας να βγαλουν ενα ξερο μεροκαματο προσδοκωντας να βγουν για λιγο απο την μιζερια και την εξαθλιωση.

Αντι αυτου βρισκονται με τις χειροπεδες στα χερια της αστυνομιας και με τις καμερες να τους αποθανατιζουν για να μας τους παρουσιασουν σαν τους πλεον επικινδυνους εγκληματιες. Ανθρωποι με τα κεφαλια σκυμενα και την αδικια να τους πνιγει.

Αυτη η εικονα εχει γινει σχεδον καθημερινη. Ξενοι εργατες σερνονται στα δικαστηρια σαν να ειναι οι χειροτεροι εγκληματιες γιατι ερχονται να δουλεψουν εδω. Οι περιορισμοι και οι οροι που βαζει το τμημα μεταναστευσης αναγκαζει τους περισσοτερους απο αυτους να χαρακτηριζονται σαν «παρανομοι» και να διωκονται.

Αν ομως ειναι εγκλημα να παει κανεις σε ξενο τοπο για να δουλεψει, τοτε οι μισοι ελληνοκυπριοι θα επρεπε να ειναι στη φυλακη γιατι κατα περιοδους περασαν απο καποια ξενη χωρα για να δουλεψουν και να ζησουν τις οικογενειες τους.

Το δικαστηριο καταδικασε τους οχτω σε 40 μερες φυλακιση και τον ενατο σε 30 μερες δειχνοντας την «επιεικεια του» γιατι ηταν πατερας οχτω παιδιων και νεφροπαθης.

Αυτες οι ρατσιστικες διωξεις πρεπει επιτελους να σταματησουν.

Η αστυνομια ομως οχι μονο δεν σκοπευει να σταματησει το κυνηγητο των ξενων εργατων αλλα το εντεινει και μαλιστα με την ενθαρυνση των κομματων και των συντεχνιων.

Δεκαδες ξενοι που εργαζονταν στην ξενοδοχειακη βιομηχανια, διωχηκαν με απαιτηση των συντεχνιων μετα το τελος της σαιζον. Ο γραμματεας της συντεχνιας των ξενοδοχοϋπαλληλων Γ. Φιλιπου καταγγειλε σαν «σκλαβοπαζαρο» την ενεργεια του γραφειου εξευρεσεως εργασιας στην Παφο, που καλεσε ολους τους ελληνοκυπριους ξενοδοχοϋπαλληλους που ηταν ανεργοι να μαζευτουν στο γραφειο για να πανε οι εργοδοτες να διαλεξουν υπαλληλους που θα αντικαταστησουν τους ξενους που εδιωξαν.

Δεν υπαρχει καμια αμφιβολια οτι κατι τετοιο δεν διαφερει καθολου απο το σκλαβοπαζαρο, αλλα ποιος ανοιξε το δρομο στην κυβερνηση και τους εργοδοτες για να μπορουν να κανουν κατι τετοιο; Δεν ειναι οι ιδιες οι ηγεσιες των συντεχνιων, αναμεσα τους και ο κυριος Φιλιππου που υποστηριζουν τις ρατσιστικες διακρισεις σε βαρος των ξενων και απαιτουν το διωξιμο τους;

Αντι να ενωνουν τους «σκλαβους» για να παλεψουν εναντια στους αφεντες τους, τους χωριζουν σε ντοπιους και ξενους; Σε περισσοτερο και λιγοτερο σκλαβους;

Με την ανοχη και την υποστηριξη τους η κυβερνηση ετοιμαζει νεο σχεδιο για περιορισμο στην εισοδο οικιακων βοηθων βαζοντας ορους οπως να μιλουν μια ξενη γλωσσα εκτος απο την δικη τους, να μενουν μονο για δυο χρονια, να μην δικαιουνται να ξαναρθουν, ο εργοδοτης να μπορει να αποδειξει οτι εχει αναγκη ενεκα ασθενειας ή μικρων παιδιων και αλλα παρομοια.

Ειναι απαραδεκτο, σε ενα τοπο οπου ενα πολυ μεγαλο μερος του πληθυσμου δουλεψε και δουλευει ακομη στο εξωτερικο ή εχει συγγενεις που ειναι μεταναστες να δεχεται να αντιμετωπιζονται με τοσο βαρβαρο τροπο οι ξενοι εργατες που ερχονται να δουλεψουν, κυριολεκτικα για ενα κομματι ψωμι.

Οι ξενοι εργατες δεν εχουν καμια ευθυνη για την ανεργια ή το κλεισιμο των εργοστασιων και τις απολυσεις. Αντιθετα ειναι και αυτοι θυματα του ιδιου βαρβαρου και απανθρωπου συστηματος, του καπιταλισμου, που με τις κρισεις του οδηγει στην ανεργια, τη φτωχεια, την πεινα και την εξαθλιωση εκατομμυρια εργαζομενων σε ολο το κοσμο.

Οι ξενοι που εργαζονται στη Κυπρο βρισκονται στην ιδια και χειροτερη μοιρα με μας και πρεπει να εχουν τη συμπαρασταση μας. Πρεπει να υπερασπιστουμε τα δικαιωματα τους, για ελευθερη εισοδο και εργοδοτηση και για να τους παραχωρηθουν τα ιδια δικαιωματα με τους ντοπιους.

Εμεις οι «ντοπιοι» δεν εχουμε να ωφεληθουμε τιποτα απο τις διωξεις των ξενων. Δεν θα παψουμε να ειμαστε σκλαβοι αν θυματοποιηθουν και γινουν πιο σκλαβοι οι «ξενοι». Αντιθετα ενωμενοι «ντοπιοι» και «ξενοι» μπορουμε να παλεψουμε πολυ πιο αποτελεσματικα εναντια στη σκλαβια μας.

Αγγελικη Μιχαηλ

Οι αυτοκτονιες στο στρατο ειναι δολοφονιες

Τον περασμενο μηνα αλλος ενας φανταρος, ο ναυτης Κωστας Κωνσταντινου αυτοκτονησε στη μοναδα του, στο στρατοπεδο Ασγατας.

Τα δυο τελευταια χρονια ειχαμε τους περισσοτερους νεκρους ή και τραυματιες στρατιωτες απο καθε αλλη περιοδο προηγουμενως, απο αυτοκτονιες, "ατυχηματα" και επεισοδια στη γραμμη αντιπαραταξης.

Αυτη η πραγματικοτητα δεν ειναι ενα τυχαιο γεγονος αλλα εχει να κανει με την πολιτικη των "νεων αμυντικων δογματων" και της "πολιτικης ετοιμοτητας" που εφαρμοζει η κυβερνηση Κληριδη και η οποια εχει τραγικες συνεπειες πανω στην ιδια την ζωη των στρατιωτων.

Ο διαρκης εξοπλισμος του στρατου με οπλικα συστηματα και οπλα νεας τεχνολογιας συνοδευεται και με την εντατικοποιηση της εκπαιδευσης των φανταρων για να ανεβει το "αξιομαχο" του στρατου. Ο Νικηφορος, μια ασκηση με πραγματικα πυρα κατω απο τις πλεον "ρεαλιστικες" συνθηκες πολεμου, αναβαθμιστηκε και επιπλεον προστεθηκαν και αλλες ασκησεις με πραγματικα πυρα. Αυτο σημαινει αυτοματα αυξηση των πιθανοτητων "ατυχηματων". Τα γυμνασια εγιναν πιο πυκνα και εξοντωτικα.

Παραλληλα ο αυταρχισμος και ο ετσιθελισμος των καραβαναδων οπως και ο παραλογισμος πολλων διαταγων απεναντι στους στρατιωτες, στοχευουν στην επιβολη μια τυφλης πειθαρχιας και υπακοης. Θελουν να σπασουν τον τσαμπουκκα των φανταρων, να τους τρεναρουν στη τακτικη του οτι δεν πρεπει να σκεφτονται και οταν σκεφτονται να μη το δειχνουν. Για αυτο υπαρχουν τα καψονια, οι βασανισμοι, οι φυλακισεις, η στερηση αδειας εξοδου κλπ.

Αυτη η εξοντωτικη καταπιεση οδηγησε πριν εναμιση περιπου χρονο 34 εθνοφρουρους στο στρατοπεδο Απλαντας να στασιασουν και να αρνουνται να ξαναμπουν μεσα.

Αυτη ακριβως η σωματικη, ψυχικη και πνευματικη συντριβη μεσα απο τη στρατιωτικη θητεια οδηγα πολλους φανταρους στην αυτοκτονια, στους αυτοπυροβολισμους, στις λιποταξιες, μερικες φορες και στο Βορρα, σε μια απελπιδα προσπαθεια διαφυγης απο τη στρατιωτικη μεγγενη.

Οι φανταροι που προερχονται απο την εργατικη ταξη ειναι αυτοι που δεχονται περισσοτερο αυτη τη καταπιεση. Αυτοι δεν εχουν κανενα μεσο ή προσβαση για να υπερασπιστουν την καταπατηση των, εστω, τυπικων και περιορισμενων δικαιωματων τους. Τα πλουσιοπαιδα εχουν "ευνοϊκες" μεταθεσεις και αποσπασεις και γονεις με διασυνδεσεις για να τους βολεψουν.

Το συμπερασμα της αστυνομιας και της Εθνικης Φρουρας οτι τα ελατηρια της αυτοκτονιας του Κωνσταντινου "αποδιδονται σε προσωπικα προβληματα του αυτοχειρα" δεν μπορει να αποσυνδεσει το ζητημα απο τη σκληρη στρατιωτικη ζωη.

Τα οποιαδηποτε προβληματα και αγχη, κουβαλα ο καθε στρατιωτης, εντεινονται μεσα στις απανθρωπες συνθηκες του στρατοπεδου και κατω απο το παραλογισμο και την καταπιεση. Και ναι οδηγουν στην απελπισια, στην απογνωση και στο θανατο.

Οι πραγματικοι υπευθυνοι για τις αυτοκτονιες μεσα στο στρατο ειναι η πολεμοκαπηλη πολιτικη της κυβερνησης και οι στρατοκρατες.

Αυτο που θα τους σταματησει ειναι οι κινητοποιησεις των εργαζομενων και της νεολαιας που στην παλη τους εναντια στη λιτοτητα πρεπει να διεκδικησουν το σταματημα των παραλογων πολεμικων ανταγωνισμων και εξοπλισμων, να απαιτησουν μειωση της θητειας, ανθρωπινες συνθηκες διαβιωσης και δικαιωματα για τους φανταρους.

Μυριανθη Λοΐζου

Πρωτα μας μολυνουν και μετα το κρυβουν

Μετα απο εξετασεις δειγματων εμφιαλωμενου νερου, που εγιναν στο Κρατικο Χημειο, για λογαριασμο του Δημου Λευκωσιας, βρεθηκαν νερα μολυσμενα, ακαταλληλα για ανθρωπινη καταναλωση.

Επισης η διευθυνση του Χημειου, ανακοινωσε οτι σε ειδη γραφικης υλης υπαρχουν τοξικες ουσιες γι'αυτο ειναι επικινδυνα για τα παιδια.

Αυτες οι περιπτωσεις δεν αποτελουν καποια καινουργια η μεμονωμενα περιστατικα.

Τα τελευταια χρονια, συχνα-πυκνα, πληροφορουμαστε απο δημοσιευσεις του Κρατικου Χημειου, οτι αναμεσα στα προϊοντα που κυκλοφορουσαν στην αγορα, υπηρχαν χαλασμενα ψαρια, χυμοι, νερα με ψευδομοναδες, κρεατα με ψηλο ποσοστο αντιβιοτικων, ψαρια με μολυβδο, ξηροι καρποι με αφλατοξινες, που ειναι καρκινογονες ουσιες και αλλα πολλα.

Φυσικα, μεχρι το Υπουργειο Υγειας να κινησει τις διαφορες διαδικασιες ωστε να αποσυρθουν τα επικινδυνα προιοντα απο τα καταστηματα, εμεις ολοι τα αγοραζαμε και τα καταναλωναμε.

Το πιο απλο και αμεσο μετρο που θα μπορουσαμε να παρουμε, οι ιδιοι, για να προστατευσουμε την υγεια μας, θα ηταν να μην αγοραζαμε τα συγκεγκριμμενα προιοντα που εχουν προβλημα.

Ομως ο Μανωλης Χριστοφιδης εχει διαφορετικη αποψη. Μολις το Κρατικο Χημειο κατονομασε συγκεγκριμμενα τα μολυσμενα προιοντα, ο Υπουργος "ετρεξε" να τους κλεισει το στομα.

Απαγορευσε, απ'εδω και περα, τη δημοσιευση, χωρις ειδικη αδεια, αποτελεσματων αναλυσεων του κρατικου χημειου και ονοματων εταιρειων.

Το ιδιο ειχε γινει και το 1992. Οταν η διευθυντρια του Χημειου, καταγγειλε, στην Επιτροπη Περιβαλλοντος της βουλης, οτι τα τοξικα αποβλητα του Βαφειου "Ρεινμποου" μολυνουν τα υδροφορα στρωματα -πραγμα που αποδεικτηκε αργοτερα απο εμπειρογνωμονες. Και τοτε το Υπουργειο Υγειας, προσπαθησε να βαλει φιμωτρο στους αρμοδιους του Χημειου.

Αυτη η πολιτικη του Υπουργειου και κατ'επεκταση της Κυβερνησης, εχει στοχο να προστατευσει το "ονομα" και τα κερδη των επιχειρηματιων. Αυτη ειναι η πραγματικη προτεραιοτητα τους. Η "προστασια της υγειας μας" ειναι προπαγανδα για καταναλωση.

Η κυβερνηση δεν ειναι, οπως μας θελουν να πιστευουμε, κυβερνηση ολων μας. Εκφραζει συγκεγκριμμενα συμφεροντα. Τα συμφεροντα των βιομηχανων, των ξενοδοχων και αυτα υπερασπιζεται, χρησιμοποιοντας και ωμη βια, αμα χρειαστει, στο "λαο" της. Γι'αυτο ειχαμε τη δραση της ΜΑΔΔ στο Ακακι, στην περιοχη Ζυγιου, στο Γερι, εναντια στους εργαζομενους που ηθελαν να προστατευσουν το περιβαλλο, την υγεια και τη ποιοτητα ζωης τους.

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

Εργατικους αγωνες να τους διωξουμε

Δημοσκοπηση που ειδε το φως της δημοσιοτητας προσφατα εδειξε οτι πανω απο το 80% του πληθυσμου πιστευει οτι η αστυνομια ειναι ανακατεμενη στο οργανωμενο εγκλημα.

Πολυ λιγος κοσμος πια πιστευει οτι η αστυνομια ειναι ενα σωμα που προστατευει και εξυπηρετει τα συμφεροντα των απλων ανθρωπων. Αντιθετα οι περισσοτεροι πιστευουν οτι ειναι ενα διεφθαρμενο σωμα και οτι αστυνομικοι ειναι ανακατεμενο σε βρωμοδουλιες. Ακομα ενα μεγαλο ποσοστο, συμφωνα με την ιδια δημοσκοπηση, πιστευει οτι σε αυτες τις βρωμοδουλιες ειναι ανακατεμενα και πολιτικα προσωπα.

Αυτη ειναι μια εικονα απολυτα δικαιολογημενη.

Οι σκηνες απο την επιδρομη της ΜΜΑΔ στη Χλωρακα και η σφαγη του Λευτερη και της Ελσης δεν ειναι ευκολο να ξεχαστουν. Οι ξυλοδαρμοι και τα βασανιστηρια στον αστυνομικο σταθμο Λεμεσου εχουν διατυπωθει και επισημα πια, οχι μονο απο τις εκθεσεις του Συμβουλιου της Ευρωπης αλλα και της ιδιας της Ερευνητικης Επιτροπης που διορισε η κυβερνηση.

Η «ομολογια» του Κληριδη για την υπαρξη ομαδας αστυνομικων που ενεχονται σε δολοφονιες με την ανοχη μαλιστα ανωτερου αξιωματικου επιβεβαιωσε με τον πιο επισημο τροπο αυτο που ηδη ο περισσοτερος κοσμος σκεφτοταν.

Ποιος φταιει;

Η κυβερνηση παρουσιαζεται σαν υπερμαχος των «ανθρωπινων δικαιωματων» και οτι αναλαβε να ξεκαθαρισει το οργανωμενο εγκλημα και τη βρομια απο την αστυνομια. Στη πραγματικοτητα ομως πισω απο τις διακυρηξεις για τον «πελεκυ» που θα πεσει και για «εξυγιανση της αστυνομιας» προσπαθει να κρυψει το γεγονος οτι αυτη εχει την κυρια ευθυνη γι' αυτη τη κατασταση.

Δεν ειναι ο ιδιος ο ιδιος ο υπουργος Δικαιοσυνης και Δημοσιας Ταξης, που εδωσε την εγκριση και παρακολουθουσε την εξελιξη της «επιχειρησης» στη Χλωρακα; Δεν ειναι ο ιδιος που μετα εδωσε πληρη καλυψη στους σφαγεις του Λευτερη και της Ελσης; Δεν ειναι η κυβερνηση (οπως και οι προηγουμενες της βεβαια) που στελνει τα ΜΜΑΔ και την αστυνομια να κτυπησουν τον κοσμο που διαμαρτυρεται εναντια στις επιλογες της, οπως στις αποθηκες Θεοδοσιου, για τα λυμματα στο Γερι, τον ηλεκτροπαραγωγο σταθμο στη περιοχη Ζυγιου;

Δεν ειναι με την ανοχη της κυβερνησης και του εκαστοτε υπευθυνου υπουργου που η αστυνομια δερνει και βασανιζει εδω και χρονια; Ποσες φορες η αστυνομια εχει σπασει στο ξυλο και εχει βασανισει, τουρκοκυπριους που ζουν στο νοτο; Η κυβερνηση οχι μονο δεν εκανε τιποτα για να σταματησει αυτη τη κατασταση αλλα αντιθετα ο ιδιος ο κυβερνητικος εκπροσωπος, ο Κασουλιδης, δικαιολογουσε τον ξυλοδαρμο του Σαληχ ακομα και μετα που το πορισμα του Επιτροπου Διοικησεως κατερριπτε τους ισχυρισμους της αστυνομιας και τον δικαιωνε. Ο αγριος ξυλοδαρμος του Εϊμες πριν δυο μονο μηνες αναγκασε τον Γενικο Εισαγγελεα να αναστειλει τη διωξη εναντιον του για να μην ξεφτιλιστει η αστυνομια στο δικαστηριο και η Κυπριακη Δημοκρατια διεθνως. Σε ολες αυτες τις περιπτωσεις οι υπευθυνοι οχι μονο εμειναν ατιμωρητοι αλλα πολλες φορες πηραν και προωαγες.

Αν σημερα η κυβερνηση προσπαθει να παρουσιαστει οτι θελει να κανει κατι, ειναι για να αντιμετωπισει τη πιεση που της μπαινει απο τις αποφασεις του Ευρωπαϊκου Δικαστηριου που δικαιωσε μια σειρα απο προσφυγές που εγιναν εναντιον της, για βασανιστηρια και παραβιαση των ανθρωπινων δικαιωματων, και απο εκθεσεις του Συμβουλιου της Ευρωπης.

Η αστυνομια ειναι ενας μηχανισμος που τον χρησιμοποιει η αρχουσα ταξη για να επιβαλλει τις επιλογες της στην κοινωνια. Ειναι ενας ταξικος μηχανισμος καταστολης που μαζι με τα δικαστηρια, το στρατο και τις φυλακες ειναι απαραιτητοι για να επιβαλλουν ενα συστημα που στηριζεται στην εκμεταλλευση και την αδικια.

Κριση

Σημερα που το παγκοσμιο καπιταλιστικο συστημα βρισκεται σε κριση, και προκαλει, ανεργια, φτωχεια και εξαθλιωσης σε εκατομμυρια εργαζομενους, μονο με την αγρια καταστολη μπορει η αρχουσα ταξη να επιβαλλει τις επιλογες της.

Τα ιδια ισχυουν και εδω. Κυβερνηση και εργοδοτες προσπαθουν να φορτωσουν τα βαρη της κρισης στην εργατικη ταξη. Κτυπουν το βιωτικο της επιπεδο και προσπαθουν να βαλουν χερι στις καταχτησεις της.

Στα τρια χρονια της διακυβερνησης Κληριδη το μονο που πετυχε ηταν να κανει τους φτωχους φτωχοτερους και τους πλουσιους πλουσιοτερους. Οι αντιθεσεις μεσα στην ελληνοκυπριακη κοινωνια ειναι εντονες και προκλητικες.

Οι επιχειρηματιες παιζουν καθημερινα εκατομμυρια στο χρηματιστηριο και την ιδια στιγμη αρνουνται τις ελαχιστες αυξησεις που ζητουν οι συντεχνιες για τους εργατες. Επιχειρησεις αλλαζουν χερια σε μια νυχτα και οι κερδοσκοποι της αγορας πλουτιζουν, ενω οι εργαζομενοι με δυσκολια τα φερνουν βολτα.

Εκατομμυρια λιρες χαριζονται στους βιομηχανους και τους ξενοδοχους σε επιδοτησεις και φοροαπαλλαγες, την στιγμη που οι περικοπες διαλυουν τα νοσοκομεια και την δημοσια εκπαιδευση.

Ολα αυτα προκαλουν την οργη και την αγανακτηση της εργατικης ταξης. Την περασμενη χρονια ειχαμε μια σειρα απο σημαντικες απεργιες που κοντραραν τις επιλογες των αφεντικων και της κυβερνησης. Ακομα και απο κομματια που ηταν παραδοσιακα στηριγματα της δεξιας.

Ειχαμε ακομα μια σειρα απο περιπτωσεις που οι εργατες εβαλαν σε εμφισβητηση ακομα και τις ιδιες τις συνδικαλιστικες ηγεσιες και αποφασισαν αγωνα παρα τη θεληση τους, οπως το Βασιλικο, τους λιμενεργατες και τους φιλολογους.

Η κατασταση ειναι σιγουρο οτι την επομενη περιοδο θα χειροτερεψει. Το μετωπο της ΑΤΑ ειναι ανοιχτο οπως και αυτο των ιδιωτικοποιησεων, για το σχεδιο υγειας, το ενιαιο μισθολογιο και αλλα.

Ειναι σιγουρο οτι κυβερνηση και εργοδοτες χωρις μια αστυνομια απολυτα δεμενη με τις επιλογες τους θα ειναι πολυ δυσκολο να αντιμετωπισουν ολες αυτες τις αντιδρασεις. Αυτο το στοχο εχουν οι αλλαγες που θελει να κανει η κυβερνηση στην αστυνομια. Τα ιδια θελει να κανει και στην Εισαγγελια, τα δικαστηρια, τα υπουργεια, τα συμβουλια των ημικρατικων οργανισμων.

Διασπαση

Η κριση δεν οξυνε μονο τις αντιθεσεις μεσα στη κοινωνια και τις αντιδρασεις απο τα κατω αλλα προκαλει και διασπαση μεσα στην ιδια την αρχουσα ταξη και τα κομματα της. Το ποιες επιλογες θα πρεπει να ακολουθηθουν, με ποιους ρυθμους, ποιοι θα χασουν και ποιοι θα οφεληθουν ειναι ερωτηματα που σπανια τους βρισκουν ολους συμφωνους.

Ο Κοιλιαρης ετσι εφυγε. Οι συγκρουσεις μεσα στο Συναγερμο ειναι πια φανερες, οπως η κοντρα Αναστασιαδη και Ιεροδιακονου ενω ο Ευαγγελου αμφισβητειται ανοιχτα. Το πιο χοντροκομενο παραδειγμα ομως ηταν ο βουλευτης Τιμης Ευθυμιου που βγηκε ανοιχτα και αποστασιοποιηθηκε απο το κομμα του δηλωνοντας «απογοητευμενος» και «αηδιασμενος» απο την πολιτικη.

Σε τετοιες συνθηκες κρισης και διασπασης δεν ειναι δυσκολο να χασει κανεις τον ελεγχο και τη ψυχραιμια του και να κανει ή να πει πραγματα που του προκαλουν περισσοτερη ζημια παρα καλο. Οι δηλωσεις του Κληριδη για την αστυνομια ηταν μια τετοια περιπτωση. Στην πραγματικοτητα εδωσε ενα χαστουκι στο εαυτο του και την υπολοιπη αρχουσα ταξη κλονιζοντας ακομα περισσοτερο το κυρος της αστυνομιας, του βασικου κατασταλτικου μηχανισμου που χρειαζονται για να επιβαλλουν την κυριαρχια τους πανω στην εργατικη ταξη. Γι αυτο αλλωστε αμεσως μετα αρχισαν να τα μαζευουν και να προσπαθουν να υποβαθμισουν το θεμα.

Δεν υπαρχει αμφιβολια ομως οτι ολα αυτα αποτελουν ενα σοβαρο κλονισμο της κυβερνησης και του Συναγερμου.

Αντιπολιτευση

Η αντιδραση της αντιπολιτευσης στην ουσια ειναι στηριξη της κυβερνηση και των επιλογων της. Δηλωνει οτι οσα συμβαινουν σημερα, οφειλονται στις «αναξιοκρατικες» μεταθεσεις και προαγωγες που εκανε η κυβερνηση στην αστυνομια για να βολεψει τους δικους της. Δεν υπαρχει καμια αμφιβολια οτι η κυβερνηση θελει να βολεψει τους δικους της αλλα η αστυνομια δεν μπορει οσο καλα εκπαιδευμενα και ικανα στελεχη και αν εχει να γινει ενας μηχανισμος που να εξυπηρετει τα συμφεροντα των απλων ανθρωπων. Αντιθετα ο σκοπος της ειναι να στηριζει την αρχουσα ταξη και το συστημα εναντια στα συμφεροντα των απλων ανθρωπων. Οσο πιο καλη ειναι, τοσο πιο καλα θα κανει αυτη τη δουλεια.

Τετοιες δηλωσεις ανοιγουν το δρομο στον Κληριδη που θελει να περασει νομο που να δινει εκτακτες εξουσιες στην αστυνομια.

Ο Χριστοφιας οταν ρωτηθηκε σε τηλεοπτικη εκπομπη, γιατι το ΑΚΕΛ δεν βαζει θεμα να φυγει ο Ευαγγελου ή και ολοκληρη η κυβερνηση απαντησε οτι «δεν ειναι θεμα ν' αλαξει καποιος υπουργος αλλα η ιδια η πολιτικη της κυβερνησης». Μα αυτη η κυβερνηση ειναι κυβερνηση των κερδοσκοπων, των αρπαχτηκων και των σωβινιστων τετοια πολιτικη μπορει να εφαρμοσει. Οσο πιο γρηγορα φυγει τοσο το καλυτερο.

Για να γινει αυτο ομως χρειαζεται μια πολιτικη που να αξιοποιησει την εργατικη αγανακτηση και να τη στεψει σε ενα μαχητικο κινημα που να κοντραρει την κυβερνηση και τους εργοδοτες σε ολες τους τις επιλογες. Ενα κινημα που να βαζει μπροστα την προοπτικη της ανατροπης οχι μονο της κυβερνησης αλλα και του ιδιου του καπιταλιστικου συστηματος που ειναι το μεγαλυτερο οργανωμενο εγκλημα απ' ολα.

Μια τετοια προοπτικη ομως μονο μια μαζικη οργανωση της επαναστατικη αριστερας μπορει να βαλει. Το χτισιμο μιας τετοιας οργανωσης ειναι σημερα τοσο αναγκαιο οσο και δυνατο.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ

Που μας βοηθησατε να "μαυρισουμε" τη γροθια μας.

Που μας βοηθησατε να εχουμε ενα εξαιρετικο πρωτοχρονιατικο παρτυ που εκλεισε με τον πιο πανηγυρικο τροπο την οικονομικη εξορμηση μας για το 1995.

Με τις 1955 λιρες που μαζευτηκαν αυτο το μηνα, το τελικο ποσο εφτασε τις 3557 λιρες που ειναι το ψηλοτερο απ' ολες τις προηγουμενες εξορμησεις.

Αξιοποιοντας αυτη την οικονομικη ενισχυση των μελων και φιλων της η Εργατικη Δημοκρατια καταφερε τα προηγουμενα χρονια να βρισκεται μεσα στις μικρες και μεγαλες μαχες της εργατικης ταξης και της νεολαιας.

Το ιδιο και περισσοτερο θα προσπαθησουμε τον καινουριο χρονο. Η δικη σας βοηθεια θα μετατραπει σε, αφισσες, πανω, φυλλαδια, σε μια καλυτερη εφημεριδα, σε περισσοτερες εκδηλωσεις και συζητησεις.

Μην περιμενετε να ξαναπροκυρηξουμε ερανο για να μας ενισχυσετε. Αγοραζετε την Εργατικη Δημοκρατια στην τιμη ενισχυσης και παρτε και μια να δωσετε σε ενα γνωστο σας.

Οι αριθμοι που κερδισαν στη κληρωση του λαχειου στο παρτυ

1801 1927 1892 1391 1747 1938
1039 1202 0757 1287 1710 1130
1236 1285 1646 1686

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Οι περικοπες απειλουν συθεμελα την Υγεια

Η πολυδιαφημισμενη εκστρατεια του Υπουργου Υγειας Μ. Χριστοφιδη να "νοικοκυρεψει" τα νοσοκομεια και να "βαλει ταξη" στους γιατρους, νοσηλευτες και γενικα στο προσωπικο, μας οδηγα απο το χαος στην κολαση του αυριο.

Λιγο πριν τις γιορτες το Γενικο Νοσοκομειο Λευκωσιας για ακομα μια φορα εστειλε σημα κινδυνου για τις μεταδοτικες ασθενειες που απειλουν το ιατρικο και παραΐατρικο προσωπικο.

Δεν υπαρχουν αρκετοι αποθηκευτικοι χωροι για τα επικινδυνα αντικειμενα οπως δοχεια για τις καλλιεργειες μικροβιων και συλλογης δειγματων για προστασια του προσωπικου. Οι ευφλεκτες και αλλες επικινδυνες ουσιες φυλαγονται στον ιδιο χωρο με αλλα υλικα.

Το προσωπικο του νοσοκομειου που καθημερινα ερχεται σε επαφη με τους ασθενεις ειναι εκτεθειμενο λογω της ελλειψης καταλληλων κλιβανων για αποστειρωσεις και λογω των αναθυμιασεων. Ενω οι αποτεφρωτηρες θεωρουνται ανεπαρκεις οπως και το συστημα απορριψης βιοεπικινδυνων δειγματων.

Πριν δυο μηνες και παλι ο προεδρος του κλαδου κυβερνητικων γιατρων καταγγειλε στη βουλη οτι "η παντελης ανυπαρξια συνθηκων ασφαλειας στο κλινικο εργαστηριο μετατρεπουν το Νοσοκομειο σε ατομικη βομβα".

Ακομα και το ιδιο το Υπουργειο παραδεχεται οτι πραγματι οι συνθηκες ασφαλειας που επικρατουν "δεν ειναι ιδεωδεις".

Παρολα αυτα εδω και χρονια καθυστερει η ανεγερση του νεου Γενικου Νοσοκομειου Λευκωσιας, που θα στοιχισει πανω απο 48 εκατομμυρια λιρες (με τις σημερινες τιμες) και καθε καθυστερηση σημαινει εκατομμυρια λιρες πανω στο τελικο κοστος. Επι πλεον μεχρι να χτισθει το νεο νοσοκομειο η λειτουργια του σημερινου δεν θα μπορει ν'ανταποκριθει στις αυξανομενες αναγκες "λογω κτιριακης ακαταλληλοτητας".

Στο Νοσοκομειο Λεμεσου, το νερο της θερμανσης, εσπασε τις σωληνες με αποτελεσμα να πλημμυρισει το ψευδοταβανο στον θαλαμο της μεσογειακης αναιμιας και να σωριαστει πανω στα κρεβατια λιγο πριν αρχισουν οι μεταγγισεις θαλασσαιμικων. Μια βδομαδα προηγουμενως ειχε πλημμυρισει ο θαλαμος για τα νεογνα.

Με τις πρωτες βροχες στις αρχες του μηνα, λογω διαρροων, το νερο μπηκε στην εντατικη, στο μαιευτηριο και στα γραφεια διοικησης και λογω διακοπης του ηλεκτρισμου δεν εγιναν εγχειρησεις και χρησιμοποιηθηκαν χειροκινητοι αναπνευστηρες για τους ασθενεις της εντατικης.

Συμφωνα με τις τεχνικες υπηρεσιες οι διαρροες στο νεο Νοσοκομειο Λεμεσου - που ο Μανωλης Χριστοφιδης αποκαλει "ξενοδοχειο πεντε αστερων" - καταντησαν αθεραπευτος "πονοκεφαλος". Ολα αυτα ειναι μερος των προβληματων λογω των "κακοτεχνιων" και "παραλειψεων".

Το Νοσοκομειο Λεμεσου στοιχησε 21 εκατομμυρια λιρες και παρολο που τα προβληματα στη λειτουργια του εχουν επισημανθει απο το '93 οταν λειτουργησε, η κυβερνηση κωλυσιεργει με τη διαδικασια διαιτησιας με τους εργολαβους κατασκευαστες για ν'αποφασισουν ποιος θα πληρωσει τις ζημιες.

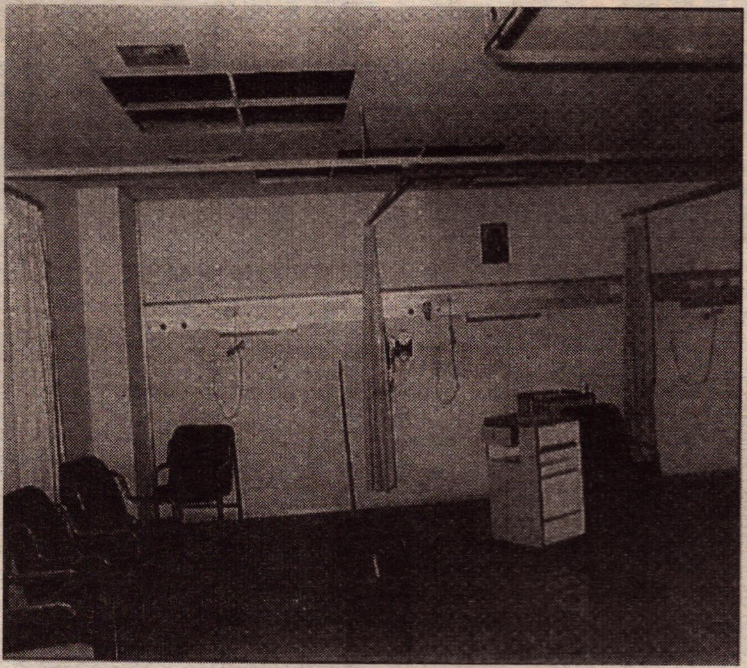

Την εικονα λιμνης παρουσιαζε η εντατικη και το μαιευτηριο του νοσοκομειου Λεμεσου μετα τις βροχες.

Λιτοτητα

Ο υπουργος Υγειας μιλωντας απο την τηλεοραση για την εισαγωγη του Εθνικου Σχεδιου Υγειας "προειδοποιησε" οτι το σημερινο συστημα υγειας, *"μπορει να ειναι παραδεισος αλλα σε λιγα χρονια θα καταρρευσει και τα κεκτημενα θα ειναι απωλεσθεντα".*

Εκεινο ομως που αρχισε ηδη να καταρρεει ειναι τα ιδια τα κτιρια μαζι με τις υπηρεσιες στη δημοσια υγεια. Κι αυτο χαρη στην πολιτικη της λιτοτητας και των περικοπων που ακολουθει η κυβερνηση Κληριδη και που εφαρμοζει πιστα ο υπουργος Υγειας.

Η οικονομικη κριση των τελευταιων χρονων σπρωχνει διαρκως τους καπιταλιστες και την κυβερνηση τους να πετσοκοβουν τις δημοσιες δαπανες με πρωτα θυματα την παιδεια και την δημοσια υγεια. Το 1993 το 21% των δημοσιων δαπανων σφυριξαν για τους εξοπλισμους του πολεμικου δογματος ενω για την υγεια ηταν μονο 6%.

Οι ελλειψεις προσωπικου, εξοπλισμου, κτιριακων εγκαταστασεων και ιατροφαρμακευτικων ειδων εχουν φερει τα νοσοκομεια, παλια και καινουργια, σε κατασταση επικινδυνη.

Ομως η κυβερνηση αρνειται να δωσει λεφτα γιατι "η οικονομια μας δεν αντεχει". Η κυβερνηση εννοει πως "δεν αντεχει" να μη ξοδεψει πανω απο 1 δισεκατομμυριο λιρες για το νεο εξοπλιστικο προγραμμα, "δεν αντεχουν" οι διαφοροι εμποροι χωρις τα εκατομμυρια λιρες απο τις προσφορες της εθνικης φρουρας, τις μιζες για αγορα οπλων, τις "κακοτεχνιες" στους αυτοκινητοδρομους και στα νοσοκομειακα κτιρια, "δεν αντεχουν" οι τραπεζιτες και οι βιομηχανοι χωρις τα εκατομμυρια λιρες απο επιδοτησεις, μειωση της φορολογιας των μερισματων των μετοχων τους και τις φοροαπαλλαγες για επενδυσεις. Το 1995 ηταν η "χρυση χρονια" στο χρηματιστηριο οπου "παιχτηκαν" 134 εκατομμυρια λιρες, τριπλασιο ποσο απο το 1994.

Η απαντηση

Ποιος μπορει ομως να προστατεψει την υγεια των εργαζομενων;

Λιγο πριν τις γιορτες οι κυβερνητικοι γιατροι αποφασισαν με ψηφοφορια να παρουν δυναμικα μετρα για επιλυση χρονιων προβληματων οπως η αναβαθμιση των ιατρικων υπηρεσιων, η βελτιωση των συνθηκων εργασιας, η μονιμοποιηση των συμβασιουχων γιατρων, αυξηση επιδοματων βαρδιας και παροχη πληρους συνταξης.

Το διοικητικο συμβουλιο του κλαδου κυβερνητικων γιατρων καταγγειλε το Υπουργειο Υγειας οτι δεν δειχνει καμμια διαθεση για επιλυση των προβληματων και γι'αυτο τον λογο αποφασισε να εξαγγειλει μετα τις γιορτες σταση εργασιας, μονοημερη απεργια και κλιμακωση των μετρων.

Η υγιεινη και η ασφαλεια αφορα οχι μονο τους εργαζομενους του Νοσοκομειου Λευκωσιας αλλα και ολων των νοσοκομειων, εργαστηριων και τους ιδιους τους ασθενεις.

Καλυτερη υγεια για ολους μας σημαινει προσληψεις ιατρικου και παραΐατρικου προσωπικου, η μονιμοποιηση συμβασιουχων, πραγματικες αυξησεις και επιδοματα, ανθρωπινες συνθηκες εργασιας, συγχρονος νοσοκομειακος εξοπλισμος και ασφαλεις εγκαταστασεις, μονο αυτα μπορουν να εξασφαλισουν ασφαλη περιθαλψη στα νοσοκομεια.

Εκεινοι που μπορουν να προστατεψουν την Υγεια απο τον Χριστοφιδη ειναι οι αγωνες και οι κινητοποιησεις των εργαζομενων στα νοσοκομεια: γιατρων, νοσηλευτων, τεχνολογων και νοσοκομειακων εργατων.

Φαιδωνας Βασιλειαδης

Το βιβλιο που συρθηκε στα δικαστηρια και δικαιωθηκε

Το βιβλιο «Η κριση στα Βαλκανια, το Μακεδονικο και η εργατικη ταξη» που κυκλοφορει απο τις εκδοσεις Εργατικη Δημοκρατια, εκδοθηκε τον Φλεβαρη του 1992 στην Ελλαδα, σε μια περιοδο που η ενθνικιστικη εκστρατεια για το «ονομα της Μακεδονιας» ηταν στο απωγειο.

Η πρωτη εκδοση του βιβλιου προκαλεσε την εισαγγελικη διωξη 5 συντροφων της ΟΣΕ (Οργανωση Σοσιαλιστικη Επανασταση), αδελφης οργανωσης της Εργατικης Δημοκρατιας στη Ελλαδα. Μια διωξη που τελικα κατερρευσε κατω απο το μαζικο κινημα συμπαραστασης τοσο μεσα στη ιδια την Ελλαδα οσο και απο το εξωτερικο. Το δε βιβλιο εξαντλησε τρεις εκδοσεις.

Η νεα, τεταρτη εκδοση ειναι συμπληρωμενη με νεα κειμενα και τα πρακτικα της δικης.

Το βιβλιο, δινει διεθνιστικες απαντησεις σε μια σειρα απο ερωτηματα που συναντα μπροστα του καθε εργαζομενος και νεολαιος που θελει να παλεψει για την ειρηνη, εναντια στον εθνικισμο και τον πολεμο. Απαντησεις σε καυτα ερωτηματα για το παρελθον, το παρον και το μελλον στα Βαλκανια. Που οφειλεται ο πολεμος στη πρωην Γιουγκοσλαβια; Μπορουμε να ελπιζουμε οτι οι Μεγαλες Δυναμεις και οι ντοπιες αρχουσες ταξεις θα φερουν την ειρηνη; Ποιος ειναι ο ρολος των ελληνων καπιταλιστων στην κριση στα Βαλκανια; Που βρισκεται η πραγματικη διεξοδος;

Απο το πρωτο κεφαλαιο που ξεκινα μ΄ενα κειμενο του Λεων Τροτσκι για τα Βαλκανια, γραμμενο το 1910, μεχρι το τελευταιο κεφαλαιο, το βιβλιο δειχνει οτι οι ανταγωνισμοι των κυριαρχων ταξεων στην περιοχη και οι επεμβασεις των Μεγαλων δυναμεων ειναι οι πραγματικοί υπευθυνοι για τους διαμελισμους, τους πολεμους, τις εθνικες εκκαθαρισεις.

Το κειμενο «εθνικισμος και εργατικη ταξη» που προστεθηκε στη τεταρτη εκδοση, εξηγει γιατι η δυναμη του αντιπολεμικου κινηματος βρισκεται στην ιδια την εργατικη ταξη, που δεν εχει κανενα συμφερο να κανει θυσιες για να βγουν κερδισμενοι οι καπιταλιστες.

Μεσα απο τα πρακτικα της δικης και την περιγραφη του κινηματος συμπαραστασης φαινεται αναγλυφα πως ο εθνικισμος δεν ειναι παντοδυναμος. Η διεθνιστικη παρεμβαση των συντροφων της ΟΣΕ μεσα στους εργατικους χωρους εφερε μια πρωτη μεγαλη ηττα της πολεμοκαπηλειας με τη πανηγυρικη αθωωση στη δικη.

Η μεγαλυτετη αξια του βιβλιου, βρισκεται στο οτι βλεπει την διεξοδο για μια πραγματικη ειρηνη, στους αγωνες και την ενοτητα των εργατων στα Βαλκανια. Διαβαστε το, ειναι ενα μεγαλο οπλο στα χερια καθε εργαζομενου και νεολαιου.

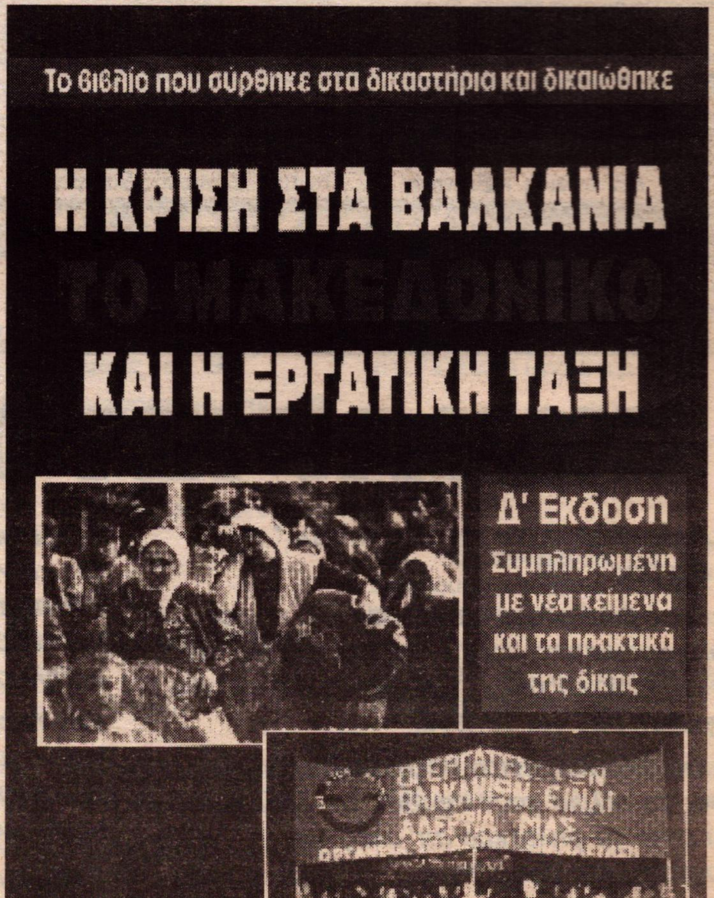

ΔΙΕΘΝΗ

Οι εκλογες στη Τουρκια

Θυμος απο κατω πανικος απο πανω

Σαν αρνητικη εξελιξη χαρακτηρισαν οι εκπροσωποι ολων των πολιτικων κομματων τα αποτελεσμα των εκλογων στη Τουρκια και τη νικη του Ρεφα, του Ισλαμικου Κομματος Ευημεριας.

Ολοι μιλησαν για τον «Ισλαμικο κινδυνο». Ο υπουργος εξωτερικων δηλωσε οτι «*η ανοδος των ισλαμιστων πρεπει να προβληματισει πολλους*» ενω ο Λυσσαριδης υποστηριξε οτι: «*η ανοδος των φανταμενταλιστων επιβεβαιωνει τους φοβους των σοβαρωτατων αναταραξεων μεσα στη τουρκικη κοινωνια και προοιωνιζουν ακομα πιο δυσμενεις και επικινδυνες εξελιξεις*». Η «Χαραυγη» χαρακτηρισε «*ευχαριστο το γεγονος οτι προωθειται συνασπισμος των αλλων κομματων γι' αποκλεισμο των ισλαμιστων απο την εξουσια*».

Το «Κυπριακο Πρακτορειο» σε αρθρο του Σπυρου Αθανασιαδη με τιτλο «Οπισθοδρομικοι και εξουσια» παρουσιαζει το ιστορικο διαφορων ισλαμιστων που μπορει να παρουν υπουργεια σε κυβερνηση συνασπισμου με το Ρεφα.

Ολοι τους βεβαια «ξεχνουν» οτι η νεα βουλη θα εχει στις ταξεις της, τουλαχιστον δυο γνωστους ακροδεξιους δολοφονους, μελη του μικρου αλλα ανοιχτα φασιστικου κομματος BBP που εκλεχτηκαν μεσα απο τις λιστες του ANAP, του κομματος του Γιλμαζ.

«Ξεχνουν» οτι με το ψηφοδελτιο του DYP, του κομματος της Τσιλερ, εκλεχτηκαν ο Χαιρι Καζοκτζιολου, ο σφαγεας που επιτηρουσε την επιβολη του στρατιωτικου νομου στο Κουρδισταν, και ο Νεζντετ Μενζιρ, ο αρχηγος της αστυνομιας της Ισταμπουλ που διεταξε την δολοφονια 17 Αλεβιτων διαδηλωτων την περασμενη ανοιξη.

«Ξεχνουν» οτι τη φτωχεια, την ανεργια, τις ιδιωτικοποιησεις, την καταστολη των απεργιων, τους πολιτικους κρατουμενους, τις απαγορευσεις στο συνδικαλισμο, τη σφαγη στο Κουρδισταν, δεν τα επεβελαν οι...ισλαμιστες, αλλα τα κομματα που εκπροσωπουν τα συμφεροντα της τουρκικης αρχουσας ταξης, με τις ευλογιες της «δημοκρατικης Ευρωπης»

Το Ρεφα αυξησε τη δυναμη του με υποσχεσεις για μια πιο δικαια κατανομη του πλουτου, αλλα στην πραγματικοτητα δεν εχει τιποτα να προσφερει για τα συμφεροντα των εργαζομενων στη Τουρκια.

Ομως, η «αντι-ισλαμικη εκστρατεια» ξεσκεπαζει τη βαθια υποκρισια των ψευτικων «υπερασπιστων των δημοκρατικων δικαιωματων», που δεν διστaζουν οπως στην Αλγερια, να δωσουν συγχωροχαρτι ακομα και σε στρατιωτικες δικτατοριες.

Ψηφος εναντια στη λιτοτητα

Τα αποτελεσματα των εκλογων στην Τουρκια επιβεβαιωσαν την βαθια κριση και διασπαση της αρχουσας ταξης. Κανενα κομμα δεν κατορθωσε να παρει μια πλειοψηφια, ικανη να σχηματισει κυβερνηση.

Οι εφημεριδες και τα καναλια παρουσιασαν τα αποτελεσματα σαν μια στροφη του εκλογικου σωματος προς τα δεξια.

Ομως και τα δυο δεξια κομματα, το DYP της Τσιλερ και το ANAP του Γιλμαζ ειδαν τις ψηφους τους να πεφτουν. Το DYP εχασε 2% απο τις δημοτικες εκλογες του 1994 και 7.5% απο τις προηγουμενες βουλευτικες εκλογες του 1991. Το ANAP μειωσε τη δυναμη του 1% και 4.5% αντιστοιχα. Οι φασιστες του Τουρκες (MHP), «κολλησαν» στο 8% που ειχαν παρει και στις δημοτικες του 94 κα εμειναν εξω απο τη βουλη.

Οι εργαζομενοι της Τουρκιας εδειξαν και με την ψηφο τους οτι δεν ειναι διατεθειμενοι να σηκωνουν στις πλατες τους τα σταθεροποιητικα προγραμματα της λιτοτητας, των ιδιωτικοποιησεων και των μαζικων περικοπων.

Γι' αυτο «τιμωρησαν» και το ενα απο τα δυο σοσιαλδημοκρατικα κομματα το CHP του Μπαικαλ, που συμμετειχε σαν κομματι των κυβερνητικων συνασπισμων σε ολες τις επιθεσεις εναντια τους. Σ' αυτες τις εκλογες το CHP εχασε τη μιση δυναμη του πεφτοντας στο 10.7%

Ισλαμιστες

Κερδισμενοι απο τις εκλογες ειναι το ισλαμικο Ρεφα που αναδειχθηκε πρωτο κομμα και το Κομμα της Δημοκρατικης Αριστερας (DSP) του Ετσεβιτ που ξεπερνωντας ακομα και τις πιο αισιοδοξες προβλεψεις σχεδον διπλασιασε τις ψηφους του απο το 1994.

Ο κοσμος ψηφισε αυτα τα δυο κομματα επειδη ηταν τα μονα που εδωσαν καποιες υποσχεσεις για αλλαγη και βελτιωση της ζωης των απλων ανθρωπων.

Το Ρεφα υποσχοταν οτι, αν γινει κυβερνηση θα καταργησει τους τοκους των τραπεζων, θα σταματησει τον «αδελφοκτονο πολεμο αναμεσα σε μουσουλμανους στο Κουρδισταν», θα «ακυρωσει τις συμφωνιες με τη Ε.Ε που υπεγραψαν οι μαριονετες του ιμπεριαλισμου», θα εφαρμοσει ενα συστημα «κρατικης προνοιας». Ετσι κατορθωσε να τραβηξει τις ψηφους, οχι μονο των φτωχων συνοικιων, αλλα ακομα και ενα μεγαλο μερος των ψηφων στο Κουρδισταν.

Ο Ετσεβιτ δηλωνε στις προεκλογικες του συγκεντρωσεις οτι θα σταματησει τις ιδιωτικοποιησεις και θα «σκισει» τη συμφωνια για την τελωνειακη ενωση. Δεν εχανε ευκαιρια να τονιζει οτι δεν συνεργαστηκε με την Τσιλερ, οταν αυτη αρνηθηκε να ικανοποιησει τα αιτηματα των απεργων το φθινοπωρο.

Ετσι η Δημοκρατικη Αριστερα του Ετσεβιτ βγηκε πρωτο κομμα στις βιομηχανικες περιφερειες της Ανατολικης Θρακης, της Σμυρνης και στα ανθρακωρυχεια του φημισμενου απο τις απεργιακες κινητοποιησεις Ζανγκουλντακ.

Κανενα απο τα δυο αυτα κομματα δεν πιστευει πραγματικα αυτα που υποσχεται. Ο αρχηγος του Ρεφα ο Ερμπακαν, εσπευσε να δηλωσει μετα τη νικη του στις εκλογες οτι «*δεν εχουμε σκοπο ν' αποκοψουμε τη Τουρκια απο τη Δυση*» και οτι «*οι θυσιες ειναι απαραιτητες*»

Ο σοσιαλδημοκρατης Ετσεβιτ αρχισε να παζαρευει με τον δεξιο Γιλμαζ τη συμμετοχη του σε μια κυβερνηση συνασπισμου προκαλωντας την οργη ακομα και στελεχων του κομματος του. Ο πρωην υπουργος εξωτερικων Σοϊσαλ που ειχε αποχωρησει απο την κυβερνηση διαφωνωντας με τις ιδιωτικοποιησεις, δηλωσε οτι «*μια συνεργασια με τη Τσιλερ και τον Γιλμαζ θα σημαινε το τελος της αριστερας*»

Ομως η κριση της αρχουσας ταξης ειναι τοσο μεγαλη που δεν επιτρεπει ευκολες συνεργασιες. Τα δυο δεξια κομματα δεν μπορουν να κανουν μονα τους κυβερνηση.

Ο Μπαικαλ, μετα την εκλογικη αποτυχια του, ξερει οτι η συμμετοχη του σε μια συγκυβερνηση με τη δεξια θα οδηγησει το κομμα του στο περιθωριο.

Η συνεργασια με τον Ετσεβιτ δημιουργει ανησυχιες οτι το προγραμμα των ιδιωτικοποιησεων θα χαλαρωσει.

Και φυσικα, η αρχουσα ταξη δεν θα ηθελε καθολου μια κυβερνηση με το Ρεφα οχι γιατι οι καπιταλιστες φοβουνται ενα νεο «Χομεϊνι» αλλα γιατι τρεμουν στην προοπτικη οτι ο κοσμος που το ψηφισε θ' απαιτησει τη τηρηση των υποσχεσεων.

Κριση

Οποια κυβερνηση και να προκυψει θα συνεχισει τις επιθεσεις εναντια στην εργατικη ταξη. Η αρχουσα ταξη δεν εχει περιθωρια για υποχωρησεις. Τεσσερις μερες μετα τις εκλογες η τιμη του δολλαριου ανεβηκε απο 57.000 λιρες στις 62.000.

Ομως οι επιθεσεις δεν περνουν χωρις απαντηση. Η ηγεσια της ΤΟΥΡΚ-ΙΣ, της μεγαλυτερης εργατικης συνομοσπονδιας του ιδιωτικου τομεα πιεσμενη απο την οργη της βασης υποσχεθηκε νεες απεργιες αν δεν δοθουν οι αυξησεις που συμφωνηθηκαν με τις συλλογικες συμβασεις μετα τις απεργιες του Οχτωβρη. Πολλα πρωτοβαθμια συνδικατα εχουν παρει ηδη τις αυξησεις οργανωνοντας κλαδικες ή τοπικες απεργιες, χωρις να περιμενουν την ΤΟΥΡΚ-ΙΣ.

Οι αποφασεις των δικαστηριων να διαταξουν τη διαλυση των «παρανομων» συνδικατων του δημοσιου τομεα, αντιμετωπιστηκαν με την αμεση δημιουργια νεων συνδικατων - με καινουργιο ονομα - στα ταχυδρομια, τις τηλεπικοινωνιες και τους σιδηροδρομους.

Η βομβα που απειλει να ανατιναξει τα προγμαμματα των καπιταλιστων στη Τουρκια δεν ειναι οι ισλαμιστες αλλα οι εργατικοι αγωνες. Οι ιδιοι που οδηγησαν την αρχουσα ταξη στη σημερινη πολιτικη κριση.

Δεκαπενθημερος ο Sosyalist Isci

Ο Σοσιαλιστης εργατης - Sosyalist isci - (η εφημεριδα της αδελφης οργανωσης της Εργατικης Δημοκρατιας στη Τουρκια) μετα απο τρια χρονια κυκλοφοριας σαν μηνιατικο περιοδικο, κυκλοφορει απο το Δεκεβρη σαν δεκαπενθημερη εργατικη εφημεριδα. Ετσι οι συντροφοι μας στη γειτονικη χωρα συνεχιζουν να δινουν τις μαχες μεσα στο εργατικο κινημα απο καλυτερες θεσεις.

Το μεγαλο αυτο βημα ηταν συνεπεια της αναπτυξης που ειδαν τους τελευταιους μηνες, μεσα απο τη συστηματικη παρεμβαση τους στα συνδικατα και στα πανεπιστημια με ξεκαθαρη σοσιαλιστικη πολιτικη.

Σημερα το Sosyalist isci παρεμβαινει με 6 τοπικους πυρηνες στην Ισταμπουλ, απο δυο στην Αγκυρα και στη Σμυρνη ενω αγωνιστες διακινουν την εφημεριδα στην Ανδριανουπολη, στη Προυσα και αλλου.

Παρα την αστυνομικη καταστολη, η εκδοση των πρωτων τριων φυλλων του δεκαπενθημερου Sosyalist isci ειχε μεγαλη επιτυχια: Το καθε φυλλο πουλησε σχεδον διπλασια απ' οτι το μηνιατικο περιοδικο.

Σφαγη στις φυλακες

Τρεις φυλακισμενοι εχασαν τη ζωη τους ενω περισσοτεροι απο 100 τραυματιστηκαν, εξη απο τους οποιους βρισκονται σε κρισιμη κατασταση μετα την επιθεση των δυναμεων καταστολης εναντιον πολιτικων κρατουμενων που διαμαρτυρονταν στις φυλακες Ουμρανιγιε στην Ισταμπουλ. Οι νεκροι εφεραν κακωσεις απο βαρια κτυπηματα στο κεφαλι που τους τσακισαν το κρανιο.

Σε ενδειξη διαμαρτυριας για τη σφαγη στην Ουμρανιγιε οι πολιτικοι κρατουμενοι στις φυλακες της Αγκυρας και τους Προυσας κατελαβαν μερος της φυλακης και κρατουσαν ομηρους φυλακες για αρκετες μερες.

Η αστυνομια διελυσε με τη βια εκδηλωση διαμαρτυριας για τη σφαγη που οργανωθηκε στην Ισταμπουλ κτυπωντας αδιακριτως οσους συμμετειχαν, αναμεσα τους μητερες κρατουμενων, τους δημοσιογραφους και τα τηλεοπτικα συνεργεια που καλυπταν την εκδηλωση και συνελαβαν ολους οσους συμετειχαν σε αυτη.

Η κατασταση στις τουρκικες φυλακες ειναι πολυ αγρια, ιδιαιτερα για τους πολιτικους κρατουμενους. Οι απαγορευσεις που επιβαλλει η τουρκικη αρχουσα ταξη ειναι τετοιες που μπορει καποιος να βρεθει στη φυλακη γιατι απλα εκφρασε την αποψη του ή επειδη ειναι μελος πολιτικης οργανωσης ή συνδικατων που απαγορευονται. Χαρακτηριστικο παραδειγμα ειναι ενας δεκαεφταχρονος που καταδικαστηκε σε 15 χρονια φυλακιση γιατι εγραψε στο τοιχο το ονομα οργανωσης που εχει κηρυχτει "παρανομη".

Οι πολιτικοι κρατουμενοι εχουν πολυ χειροτερη μεταχειρηση απο τους ποινικους. Την Πρωτοχρονια οι ποινικοι δικαιουνταν επισκεψεις απο τους συγγενεις τους που μπορουσαν να μεινουν ολη μερα μαζι τους ενω οι πολιτικοι δικαιουνται μονο 10 λεπτα την βδομαδα και αυτα κατω απο τις χειροτερες συνθηκες.

Οι ξυλοδαρμοι και τα βασανιστηρια ειναι συνηθισμενο φαινομενο ενω σπανια παρεχεται ιατρικη περιθαλψη στους φυλακισμενους με αποτελεσμα πολλοι απο αυτους να πεθαινουν.

Τελικα η εξεγερση στις φυλακες ελειξε μετα που η Κυβερνηση υποχωρησε και δεχτηκε τα αιτηματα των κρατουμενων για καλυτερες συνθηκες, ενω απολυθηκε και ο διευθυντης των φυλακων Ουμρανιγιε.

Η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη πολλες φορες εχει προβαλει εκθεσεις της Διεθνους Αμνηστειας και αλλων οργανισμων που καταγγελουν τα βασανιστηρια στη Τουρκια για να δειξει ποσο βαρβαροι και οπισθοδρομικοι ειναι οι αντιπαλοι της.

Τα δικα της «κατορθωματα» ομως δεν ειναι καθολου ευκαταφρονητα. Η σφαγη στη Χλωρακα, η υποθεση Δημοσθενους, ο αγριος ξυλοδαρμος του τουρκοκυπριου Είμες δειχνουν με το καλυτερο τροπο πως τα βασανιστηρια και οι δολοφονιες δεν εχουν φυλετικη, ή γεωγραφικη προελευση αλλα ειναι τα συπτωματα ενος βαρβαρου εκμεταλευτικου συστηματος που στηριζεται στην αγρια καταστολη.

Η κληρονομια του '95 στο '9

Χρονιά κρισης, αλλα και

Μια γρηγορη ματια στο 1995 ειναι αρκετη για να δειξει ποσο ανικανο ειναι το συστημα να λυσει τα προβληματα των απλων ανθρωπων, ποσο βαθια ειναι η κριση του καπιταλισμου.

Τα ρωσικα τανκς καλωσορισαν το 1995 με ενα "συντομο", οπως υπολογιζαν, "περιπατο" στο Γκροζνι, πρωτευουσα της Τσετσενιας, για να "αποκαταστησουν τη δημοκρατια και την ταξη". Ενα χρονο αργοτερα, και οι συγκρουσεις των ρωσικων στρατευματων με τους τσετσενους ανταρτες συνεχιζονται. Το πραγματικο κινητρο της εισβολης του Γελτσιν στη Τσετσενια συνοψιζεται σε μια λεξη: Πετρελαιο. Στο βωμο των πετρελαιων του Καυκασου σκοτωθηκαν τους τελευταιους δωδεκα μηνες περισσοτεροι απο 40,000 αμαχοι ενω 400,000 τσετσενοι ξεσπιτωθηκαν για να γλυτωσουν απο τη φρικη του πολεμου.

Τα ΜΜΕ ομως θελησαν να πραρουσιασουν το 1995 σαν το χρονο επιλυσης του βοσνιακου, αυτου του αιματηρου και αδικου πολεμου που κοστισε τη ζωη σε 400,000 και προσφυγοποιησε 4 εκατομμυρια ανθρωπους.

Η σφαγη στη Βοσνια ωστοσο επεβληθηκε απο τα πανω, απο αυτους που σημερα θελουν να παρουσιαζονται σαν οι μεγαλοι ειρηνοποιοι: Απο τους Τουτζμαν, Καρατζιτς, Μιλοσεβιτς, Ιζετμπεκοβιτς και τις μεγαλες δυναμεις. Πριν ξεσπασει ο πολεμος το 30% των οικογενειων στη Βοσνια ηταν μικτες. Απλοι ανθρωποι απο διαφορετικες εθνικοτητες δουλευαν, ζουσαν και αγωνιζονταν μαζι.

Η "συμφωνια" στη Βοσνια ηρθε μεσα απο την καννη των οπλων και τους ανταγωνισμους των διαφορων ιμπεριαλιστικων δυναμεων που θελουν να δουν τα δικα τους συμφεροντα να κυριαρχουν στη περιοχη. Αυτη η "συμφωνια" δεν διασφαλιζει την ειρηνη. Μονο λιγους μηνες μετα απο τη περιφημη "συμφωνια του Ντεϊτον" η απειλη ενος νεου γυρου "εθνικου ξεκαθαρισματος" και ιμπεριαλιστικης θηριωδιας στη πρωην Γιουγκοσλαβια βρισκεται στην ημερησια διαταξη, με θυματα παντα τους απλους ανθρωπους απ'ολες τις πλευρες.

Φτωχεια

Συμφωνα με τους υπολογισμους του ΟΗΕ 1,3 δισεκατομμυρια ανθρωποι, δηλαδη το ενα τεταρτο του πληθυσμου της γης, εζησε το 1995 μεσα σε συνθηκες απολυτης φτωχιας.

Στην Αφρικη περισσοτερος απο τον μισο πληθυσμο της ηπειρου δεν ειχε ουτε τις απολυτα αναγκαιες ποσοτητες τροφης και ρουχισμου. Αλλα και στις "πλουσιες" χωρες της Δυσης οι φτωχοι γινονται φτωχοτεροι. Στις χωρες της Ευρωπαϊκης Ενωσης οι αστεγοι ειναι εκατονταδες χιλιαδες ενω η ανεργια εφτασε τα 20 εκατομμυρια. Στην Αγγλια ενα στα τεσσερα παιδια ζει κατω απο το επισημο οριο φτωχειας.

Η Παγκοσμια Οργανωση Υγειας εκρουσε το σημα κινδυνου για την εμφανιση "ξεχασμενων" ασθενειων οπως η φυματιωση, στις χωρες του αναπτυγμενου καπιταλισμου. Η ΓΙΟΥΝΙΣΕΦ ανακοινωσε οτι το κοστος ενος μονιμου και ολοκληρωμενου συστηματος για την αντιμετωπιση των ασθενειων σε ολο τον κοσμο θα ηταν 500 εκατομμυρια δολλαρια - περιπου οσα στοιχιζουν 10 μαχητικα αεροπλανα.

Τις φρικτες πραγματικοτητες της φτωχειας που μαστιζει ολοκληρο τον πλανητη βρεθηκαν για να συζητησουν τον περασμενο Μαρτη 130 αρχηγοι κρατων στη Διασκεψη της Κοπεγχαγης. Κανενας απο αυτους δεν δεσμευτηκε τελικα να ξοδεψει ουτε ενα σεντ για να διορθωσει εστω και ελαχιστα την κατασταση. Η Διασκεψη της Κοπεγχαγης δεν ηταν τιποτε αλλο απο μια σειρα απο υποκριτικες αερολογιες απο αυτους ακριβως που ειναι υπευθυνοι για τη φτωχεια για την οποια μιλουσαν. Η Διασκεψη κατεληξε ουτε λιγο ουτε πολυ οτι για την εξαληψη της φτωχειας "θα φροντισουν οι δυναμεις της αγορας και ο ανταγωνισμος". Μια θανασιμη συνταγη που θα ωφελεσει αποκλειστικα τους πλουσιους και δυνατους της γης.

Πυρηνικα

Το που μπορουν να φτασουν οι αρχουσες ταξεις μεσα στη κριση του συστηματος τους το εδειξαν χειροπιαστα οι πυρηνικες δοκιμες του Σιρακ στον Ειρηνικο Ωκεανο. Ενα μολις μηνα μετα την επετειο του ολοκαυτωματος της Χιροσιμα, ο Σιρακ θελησε να θυμησει σε ολους, "φιλους" και εχθρους οτι η Γαλλια παραμενει μια Δυναμη που ολοι πρεπει να υπολογιζουν, καταφευγοντας σε πυρηνικες δοκιμες που η ισχυς τους αντιστοιχουσε με δεκαδες Χιροσιμα.

Πολεμοι, πεινα, φτωχεια, ανεργια. Αυτα ηταν τα κατορθωματα των αρχουσων ταξεων το 1995. Μπορει να αλλαξει αυτη η εικονα με καποιες "διορθωτικες", καλλωπιστικες μεταρρυθμισεις ή μηπως χρειαζεται μια συνολικη συγκρουση με τους βιομηχανους, τους στρατοκρατες, τους τραπεζιτες και τα συμφεροντα τους; - Να χωσουμε δηλαδη βαθια το νυστερι στη καρδια του καπιταλιστικου τερατος.

ΜΥΝΗΜΑΤΑ Ν

Το 1995 σημαδευτηκε απο το ξεσπασμα μαζικων απεργιων σε μια σειρα απο χωρες της Ευρωπης.

Με το ξεκινημα του χρονου οι εργαζομενοι στη βιομηχανια μεταλλου στη Γερμανια, που ανηκουν στην ισχυροτερη συντεχνια στην Ευρωπη με 3 εκατομμυρια μελη, κατεβηκαν σε απεργια ζητωντας μισθολογικες αυξησεις. Στη Βαυαρια 20,000 μηχανικοι στην αυτοκινητοβιομηχανια απεργουσαν για πρωτη φορα απο το τελος του Β' Παγκοσμιου Πολεμου.

Για δυο χρονια ο φοβος των απολυσεων ειχε αναγκασει τους εργαζομενους στη βιομηχανια να δεχτουν μισθολογικες αυξησεις χαμηλωτερες απο τον πληθωρισμο.

"*Δεν εχουμε αλλη επιλογη απο την απεργια*" εγραφε το πανο απεργων στη Βαυαρια. Για δυο βδομαδες η αυτοκινητοβιομηχανια και τα ορυχεια ειχαν παραλυσει. Αναγκασαν ετσι τους εργοδοτες και τον Κολ να δωσουν αυξηση 5% απο τα 6% που ζητουσαν και να θαψουν τα σχεδια τους για περικοπες σε επιδοματα και μειωση των ημερων αδειας.

Ακομα και σε χωρες οπου η αστυνομικη καταστολη εχει χτυπησει την εργατικη ταξη, ειδαμε το φανταστικο ζωντανεμα των αγωνων.

Μεγαλες διαδηλωσεις συγκλονησαν τη Ν. Κορεα καθως δεκαδες χιλιαδες εργατες και φοιτητες ξεχυθηκαν στους δρομους ζητωντας να παει φυλακη ο πρωην προεδρος της Κορεας Ρο-Ταε-Βου και ο σημερινος προεδρος Κιμ-Γιουγκ-Σαμ, που ειναι αναμειγμενοι σε σκανδαλα εκατονταδων εκατομμυριων δολλαριων.

Στη Τουρκια το καζανι που σιγοβραζε ξεχειλησε στα μεσα του χρονου σε ενα κυμα μαζικων απεργιων. Εναυσμα η προσπαθεια της Τσιλερ να διαλυσει τις συντεχνιες των δημοσιων υπαλληλων. Τον Ιουνιο 1 εκατομμυριο δημοσιοι υπαλληλοι ακινητοποιησαν τα τρενα, εκλεισαν τα ταχυδρομεια ενω στα νοσοκομεια δουλευε μονο το προσωπικο ασφαλειας. Στην Ινσταμπουλ οι εργαζομενοι κατελαβαν την κεντρικη πλατεια Κατικοϊ και τη γυρω συνοικια, ενω προχωρησαν και κατελαβαν τα κεντρικα γραφεια του κομματος της Τσιλερ, "Ορθος Δρομος". Τα μισθολογικα αιτηματα των εργατων οδηγησαν ξανα σε κινητοποιησεις τους τουρκους εργατες μολις τρεις μηνες αργοτερα. Οι συντεχνιες στο δημοσιο τομεα καλουσαν σε Γενικη Απεργια που γρηγορα απλωσε και εγινε η μεγαλυτερη απεργια διαρκειας που γνωρισε η Τουρκια.

Στο παρελθον η αστυνομια ειχε διαλυσει με τα ΜΜΑΔ τετοιες κινητοποιησεις. Αυτη τη φορα ομως ενοιωθε τελειως αδυναμη να επιχειρησει κατι τετοιο. Κατω απο την πιεση των εργατικων αγωνων, μερικες βδομαδες αγοτερα η κυβερνηση της Τσιλερ κατερρευσε. Με απεργιες καλωσορισαν οι εργατες στην Τουρκια το 1996 καθως αποκτουν ολοενα και μεγαλυτερη αυτοπεποιθηση μεσα απο τη δραση τους.

Η κορυφωση των αγωνων του 1995

Και στη

"Καλα, ομως στη Κυπρο τα πραγματα ειναι διαφορετικα" ακουγεται απο μερικους. Ωστοσο η εικονα οτι στη Κυπρο τα πραγματα κινουνται στους δικους τους ξεχωρους ρυθμους, αποκομμενα απο τον υπολοιπο κοσμο, ειναι τουλαχιστο παραπλανητικη. Το καζανι βραζει και εδω.

Το 1995 σημαδευτηκε απο κινητοποιησεις σε μια σειρα απο κλαδους εναντια στη πολιτικη της λιτοτητας και των περικοπων που προσπαθουν να περασουν η κυβερνηση του ΔΗΣΥ και οι εργοδοτες.

Η προσπαθεια της κυβερνησης να παγωσει τους μισθους των δημοσιων υπαλληλων στις αρχες του '95 επεσε στο κενο. Μια 24ωρη απεργια ηταν αρκετη για να υποχρεωση τον Κληριδη να κανει πισω.

Τον Μαρτη 22.000 οικοδομοι δειχνοντας μια φανταστικη διαθεση για αγωνα, κατεβηκαν σε 24ωρη απεργια με βασικο αιτημα την αυξηση των μεροκαματων. Ο αγωνας κλιμακωθηκε τον Μαη με 48ωρη απεργια. «*Μουσιουτα ελα να δεις πως βγαινει το ψωμι*» φωναζαν οι οικοδομοι εξω απο το Υπουργειο Εργασιας. Οι συμβιβασμοι των συντεχνιακων ηγετων περιορισαν την αυξηση στις 3 λιρες. Οι οικοδομοι ομως εσπασαν το 0% των εργοδοτων.

Οι εργοδοτες μεταθεσαν την ημερομηνια συγκρουσης για τη ΑΤΑ απο τους πρωτους μηνες του '96 στα μεσα του χρονου, μετα τις εκλογες. Επιδιωξαν αυτη την αναβολη γιατι ξερουν οτι αυτη η μαχη θα ειναι σκληρη και το πολιτικο της κοστος μεγαλο. Ανεξαρτητα απο την διαλλακτικοτητα των ηγεσιων των συντεχνιων, ξερουν οτι μεσα στους απλους εργαζομενους, στα εργοστασια και στα γραφεια οχι μονο δεν υπαρχει διαθεση για διαπραγματευση-ξεπουλημα της ΑΤΑ, αλλα υπαρχει θυμος και διαθεση για αγωνα. Γνωριζουν ακομα οτι αυτος ο θυμος αρχιζει να ξεφευγει απο τον ελεγχο των "υπευθυνων" ηγεσιων της ΣΕΚ, της ΠΕΟ κλπ., πραγμα που φανηκε στην 17ημερη απεργια στο τσιμεντοποιειο Βασιλικου. Μια απεργια που εγινε παρα τη θεληση της ηγεσιας της ΣΕΚ που εχει και τα περισσοτερα μελη στο συγκεκριμμενο χωρο.

Το 1995 ηταν και ο χρονος που οι φοιτητες του Πανεπιστημιου Κυπρου συγκρουστηκαν δυναμικα με τις προσπαθειες της κυβερνησης να επεμβει

αγωνων

ΙΚΗΣ

ηρθε τον Νοεμβρη και τον Δεκεμβρη στη Γαλλια. Ο Σιρακ και ο Ζιπε προσπαθησαν να περασουν μια σειρα απο σκληρα μετρα - παγωμα μισθων, περικοπες στις συνταξεις, διαλυση στις συγκοινωνιες, καταργηση θεσεων εργασιας. Η απαντηση ηταν η απεργιακη θυελλα που θυμιζε τον Μαη του '68. Μια θυελλα που σαρωσε για πανω απο 4 βδομαδες τη Γαλλια, αναγκαζοντας τελικα τον Ζιπε να υποχωρησει.

Τη σκυταλη των απεργιακων κινητοποιησεων πηραν μετα απο λιγες μερες οι Βελγοι εργαζομενοι.

Το 1995 δεν ηταν μονο η μαυρη εικονα της καπιταλιστικης βαρβαροτητας. Ηταν και η λαμπρη εικονα των εγατικων αγωνων που μπορουν να νικουν. Το φαντασμα της εγατικης εξεγερσης πλαναται πανω απο τη νεα χρονια. Τα αφεντικα ξερουν οτι οι μαχες δεν ειναι πισω τους αλλα μπροστα τους.

Κυπρο

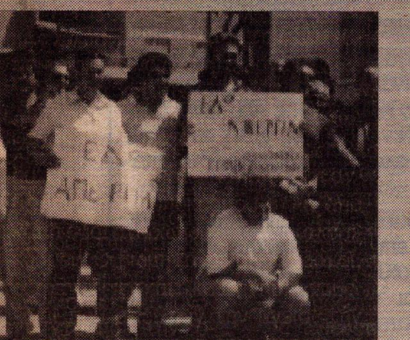

στην αυτονομια του Πανεπιστημιου. Οι φοιτητες για βδομαδες βρισκονταν σε κατασταση μαχης, με γενικες συνελευσεις ολο ζωντανια να διαδεχονται η μια την αλλη, με αποχες απο τα μαθηματα και πορειες διαμαρτυριας εξω απο το Υπουργειο Παιδειας και τη βουλη. Ηταν χαρακτηριστικο το γεγονος οτι η παραταξη του Συναγερμου στο Πανεπιστημιο που εξασφαλιζε το 50% των ψηφων στις εκλογες, στις γενικες συνελευσεις των 1000 φοιτητων απομονωθηκε παιρνοντας μολις το 10% στην προταση της που υποστηριζε διημερη αντι επ'αοριστο αποχη απο τα μαθηματα.

Οι κινητοποιησεις των νηπιαγωγων μαζι με τους φοιτητες εναντια στην υποβαθμιση της προδημοτικης εκπαιδευσης γελοιοποιησαν την κυβερνηση. Μπροστα στην ηττα που δεχτηκε απο τους Νηπιαγωγους, προσπαθησε να "δικαιολογηθει" με τον ισχυρισμο οτι το νομοσχεδιο που υπεβαλε ηταν αποτελεσμα "παρεξηγησης".

Ο αγωνας των φιλολογων για μειωση του ωραριου που αρχισε το '95 συνεχιζεται καθως το 73% των φιλολογων καταψηφισε τις προτασεις της Υπουργου Παιδειας. Ο αγωνας συνεχιζεται κοντρα στην Αγγελιδου αλλα και κοντρα στις ανοικτες εκκλησεις των φιλοκυβερνητικων παραταξεων ΔΗΚΙ και ΑΛΛΑΓΗ για "ρεαλισμο" και συμβιβασμο - παραταξεις που στις εκλογες εξασφαλισαν το 60% των ψηφων αναμεσα στους φιλολογους. Αυτος ειναι ενας καλος δεικτης για το ποσο μεγαλος ειναι ο θυμος μεσα στους εργαζομενους. Η κυβερνηση σημερα αμφισβητειται και απο κομματια που ηταν παραδοσιακα στηριγματα της.

Αυτη τη δυναμικη πρεπει να οργανωσουμε στο χρονο που μπαινει. Ειναι μια δυναμικη που οσο κι αν προσπαθουν οι ηγεσιες των συντεχνιων να κρατησουν κατακερματισμενη, η πραγματικη εικονα δειχνει προς την αντιθετη κατευθυνση: οτι ολοι αυτοι οι αγωνες αποτελουν μερος ενος κοινου αγωνα ολων των εργαζομενων. Το καθηκον των σοσιαλιστων ειναι να επιμενουν στο να προβαλλουν αυτη την εικονα, συνδεοντας τους αγωνες που ερχονται για να γινουν αποτελεσματικοι και νικηφοροι.

Δαφνος Οικονομου

Τι λενε οι σοσιαλιστες

Ποιους προστατευει η αστυνομια;

Τα τελευταια χρονια μια σειρα απο γεγονοτα εχουν βαλει σε σοβαρη αμφισβητηση το κυρος της αστυνομιας. Οι προσφατες αποκαλυψεις μαλιστα, του ιδιου του Κληριδη για ομαδα αστυνομικων που ειναι ανακατεμενοι σε εμπρησμους και δολοφονιες, ερχονται να επιβεβαιωσουν αυτο που ο απλος κοσμος ψιθυριζε παντα. Οτι δηλαδη η «βρομια» ξεκινα απο την ιδια την αστυνομια.

Η κυριαρχη αποψη προσπαθει να παρουσιασει την αστυνομια σαν ενα ουδετερο μηχανισμο που βρισκεται υπερανω ολων και εφαρμοζει το νομο δικαια προς ολες τις κατευθυνσεις. Οτι ειναι ενας μηχανισμος που εχει σαν στοχο να προστατευει και να υπηρετει τη κοινωνια, να διατηρει την ταξη και να συνετιζει οσους «παρεκτρεπονται».

Ποιο νομο ομως και ποια ταξη ειναι που επιβαλλει σημερα η αστυνομια;

Καταστολη

Πριν μερικα χρονια στο Ακακι οταν το ποτηρι της οργης ξεχειλισε για τους κατοικους και αποφασισαν να παρουν την πρωτοβουλια οι ιδιοι για να δωσουν ενα τελος στη λειτουργια του εργοστασιου Ρεϊνποου, που τους μολυνε τη ζωη, η αστυνομια βρεθηκε να χτυπα και να συλλαμβανει τους Ακακιωτες και να προστατευει τα συμφεροντα του εργοστασιαρχη.

Ο νομος και η ταξη που επεβαλε η αστυνομια ηταν το συμφερον και το δικαιωμα του εργοστασιαρχη να το λειτουργει και να μολυνει μια ολοκληρη περιοχη. Τα συμφεροντα και τα δικαιωματα των κατοικων πηγαν περιπατο. Τα ιδια ειδαμε να επαναλαμβανονται στο Γερι, στις αποθηκες Θεοδοσιου και αλλου. Σ'ολες αυτες τις περιπτωσεις η αστυνομια βρεθηκε να επιβαλλει ενα νομο και μια ταξη που ερχοταν σε συγκρουση με τα συμφεροντα των απλων ανθρωπων.

Περσι, στην απεργια στο εργοστασιο Cy-Can, η αστυνομια μετα απο εντολη του εργοδοτη, αναγκασε τους απεργους να βγουν εξω απο το χωρο του εργοστασιου και προστατευε τους απεργοσπαστες. Παλιοτερα οταν οι φυλακες στο λιμανι της Λεμεσου κατεβηκαν σε απεργια τους συνελαβε σπαζοντας την απεργια. Και στις δυο περιπτωσεις η αστυνομια υπερασπιστηκε και προστατευσε το δικαιωμα του εργοδοτη να εκμεταλλευεται και να επιβαλλει τους ορους εργοδοτησης που τον βολευουν και εμποδισε τους εργατες να διεκδικησουν μια καλυτερη ζωη.

Ποιος ξεχνα ακομα τη σφαγη της Χλωρακας που η αστυνομια, ταχα για να προστατεψει την Ελση που υποτιθεται οτι την κρατουσε παρα τη θεληση ο Λευτερης, εκανε εφοδο και τους καθαρισε και τους δυο.

Αυτα τα παραδειγματα δεν ειναι τα μονα και δεν ειναι οι εξαιρεσεις στο ρολο και στη σταση που κρατα η αστυνομια. Σε παρα πολλες περιπτωσεις κοσμος για μικροπραγματα και διχως σοβαρα στοιχεια και αποδειξεις τραβιεται στα δικαστηρια και στιγματιζεται σαν εκληματιας. Γριες καταδικαζονται σε φυλακιση γιατι ηταν ακαθαρτη η αυλη τους, κοσμος ριχνεται στην φυλακη γιατι δεν εχει να πληρωσει τα χρεη του.

Πολλες φορες μαλιστα η αστυνομια για να εξασφαλισει ομολογιες καταφευγει και σε αγρια βασανιστηρια οπως αποκαλυφτηκε στις περιπτωσεις του Δημοσθενους, του τουρκοκυπριου Είμες και πολλων αλλων.

Ταξικος μηχανισμος

Ενω ομως η αστυνομια δειχνει υπερμετρο ζηλο στην ασκηση των καθηκοντων της οταν προκειται για παραπτωματα απο ατομα που προερχονται απο τα λαϊκα στρωματα, οταν προκειται για ατομα της «υψηλης κοινωνιας» συμβαινει ακριβως το αντιθετο.

Κανενα απο τους επιχειρηματιες που μας πουλουν χαλασμενα χαλουμια, νερα, ψαρια, φυστικια και αλλα δεν τον εχει συλλαβει. Κανενα απο τους διαφορους εργολαβους και επιχειρηματιες που ειναι μπλεγμενοι στα διαφορα σκανδαλα που στοιχισαν εκατομμυρια δεν τον παρουσιασαν σαν εγκληματια στη τηλεοραση. Ουτε βεβαια και κανενα απο τους εργοδοτες που κανουν εικονικες πτωχευσεις και απολυουν αυθαιρετα εκατονταδες εργαζομενους, ή απο αυτους που χρωστουν χιλιαδες λιρες στα ταμεια προνοιας και κοινωνικων ασφαλισεων. Ουτε φυσικα κανενα απο του τραπεζιτες που παραβιαζουν το νομο και υπερχρεωνουν τους λογαργιασμους του κοσμου. Ολοι αυτοι μπορουν να την βγαζουν καθαρη και να συνεχιζουν ανενοχλητοι τις απατες τους ονομαζοντας τις «επιχειρηματικη δραστηριοτητα».

Αυτο βεβαια δεν οφειλεται στην ανικανοτητα της αστυνομιας και την αδυναμια της να κανει σωστα την δουλεια της. Το αντιθετο συμβαινει. Ο νομος και η ταξη που επιβαλλει η αστυνομια, ειναι αυτος που βολευει και εξυπηρετει τα συμφεροντα εκεινης της ταξης ανθρωπων που βρισκονται στην κορυφη της κοινωνιας και μπορουν να χρησιμοποιουν την οικονομικη τους δυναμη για να ελεγχουν την κοινωνια. Ζουμε σε μια κοινωνια οπου μια μικρη μειοψηφια εχει στην κατοχη της τεραστιο πλουτο ενω η συντρηπτικη πλειοψηφια των ανθρωπων δεν εχει τιποτα για να ζησει εκτος απο το να πουλα σ'αυτη τη μειοψηφια, την ικανοτητα της να δουλευει.

Ο μονος τροπος για να κρατηθει αυτο το αδικο και εκμεταλλευτικο συστημα και να μπορουν οι απο πανω να επιβαλλουν τις επιλογες τους, στους απο κατω, ειναι με τη βια, τον εξαναγκασμο και την καταπιεση. Γι'αυτο χρειαζεται να υπαρχουν εκεινοι οι κατασταλτικοι μηχανισμοι που θα αναλαβουν αυτο το καθηκον. Η αστυνομια οπως και τα δικαστηρια και οι φυλακες ειναι ενας τετοιος μηχανισμος που στοχο εχει να εξασφαλιζει την υπακοη και την πειθαρχια των απο κατω στους απο πανω.

Η αστυνομια δεν ειναι ουτε ουδετερη, ουτε ανικανη, ουτε απλα διεφθαρμενη αλλα ειναι ενας ταξικος μηχανισμος καταστολης. Οι ξυλαδαρμοι και τα βασανιστηρια δεν ειναι παρεκτροπη της αστυνομιας αλλα συστατικο στοιχειο της αποστολης της.

Δεν αλλαζει

Η αποψη που υποστηριζει οτι η σημερινη διεφθαρμενη εικονα που παρουσιαζει η αστυνομια οφειλεται στην ελλειψη ικανων στελεχων και εξοπλισμου, αγνοει αυτη την πραγματικοτητα.

Οτι αλλαγες και να κανει η αστυνομια οσο και αν ενισχυθει με ικανα και δημοκρατικα στελεχη, επιστημονικο προσωπικο και νεες μεθοδους δουλειας δεν προκειται να αλλαξει το ρολο της σαν κατασταλτικου μηχανισμου που προστατευει τα προνομοια της αρχουσας ταξης. Αντιθετα θα τη βοηθησουν να κανει πιο καλα αυτη τη δουλεια.

Τετοιες αποψεις ειναι επικινδυνες οχι μονο γιατι καλιεργουν αυταπατες μεσα στο εργατικο κινημα για το ρολο της αστυνομιας αλλα ανοιγουν το δρομο στο Κληριδη να περασει νομους που να της δινουν και αλλες εξουσιες, ταχα για να μπορεσει να καταπολεμησει αποτελεσματικα το «οργανωμενο εγκλημα».

Οι εργαζομενοι δεν εχουν τιποτα καλο να περιμενουν απο την ενισχυση της αστυνομιας. Το εργατικο κινημα δεν χρειαζεται και δεν εχει αναγκη την προστασια τετοιων μηχανισμων. Σαν εργαζομενοι δεν κινδυνευουμε σημερα απο καποιους ανθρωπους του υποκοσμου αλλα απο καποιους ανθρωπους του «καλου» κοσμου. Οι βιομηχανοι, οι ξενοδοχοι, οι τραπεζιτες και η κυβερνησης τους, ειναι που απειλουν την υγεια, την προοδο και την ευημερια μας με τη πολιτικη της λιτοτητας, τις περικοπες και τις επιθεσεις εναντια στις εργατικες καταχτησεις.

Απεναντι σ'αυτη την απειλη η μονη δυναμη που μπορει να μας προστατευσει ειναι η δικη μας δραση και οι δικοι μας αγωνες. Μεσα απο αυτους οι εργατες αρχιζουν να συνειδητοποιουν οτι εχουν τη δυναμη, οχι μονο να υπερασπιστουν και να κρατησουν τις καταχτησεις τους αλλα οτι μπορουν ν'ανατρεψουν ολοκληρη την παλια κοινωνια και να χτισουν μια νεα κοινωνια, το σοσιαλισμο, οπου η παραγωγη θα ικανοποιει τις αναγκες των απλων ανθρωπων και δεν θα χρειαζονται αστυνομιες και κατασταλτικοι μηχανισμοι.

Πετρος Μιχαηλ

ΓΚΑΤΤ

Ουτε ο «προστατευτισμος» ουτε η «απελευθερωση» ειναι λυση

Απο την αρχη του χρονου αρχισε η εφαρμογη της συμφωνιας ΓΚΑΤΤ, (Γενικη Συμφωνια Δασμων και Εμποριου). Η κυβερνηση υποστηριζει οτι η συμφωνια θα αποτελεσει διεξοδο απο την κριση για τον ελληνοκυπριακο καπιταλισμο. Θα φερει ανακαμψη στο εμποριο, την αγορα, την παραγωγη και την απασχοληση.

Ο υπουργος εμποριου και βιομηχανιας χαρακτηριστικα δηλωσε: «οτι η εφαρμογη της ΓΚΑΤΤ θα εχει ευεργετικα αποτελεσματα στην οικονομια. Λογω της φιλελευθεροποιησης στις εισαγωγες και της αυξησης του ανταγωνισμου, θα υπαρξει μεγαλυτερη ποικιλια αγαθων στην αγορα και ταυτοχρονα θα συγκρατηθουν οι τιμες».

Αντιθετα αλλοι, χαρακτηριζουν τη συμφωνια σαν την απαρχη της καταστροφης της αγροτικης οικονομιας και βιομηχανιας.

Οι χωματερες στις οποιες πετασονται χιλιαδες τονοι φρουτα και λαχανικα καθε χρονο θα συνεχισουν να υπαρχουν και μετα τη Γκατт.

Απελευθερωση εμποριους;

Η ΓΚΑΤΤ ειναι μια συμφωνια που δεσμευει τις χωρες που την υπεγραψαν να περιορισουν το υψος των δασμων για τα προϊοντα που συμφωνησαν. Απαγορευει τις διακρισεις υπερ του ενος ή του αλλου κρατους και τους ποσοτικους περιορισμους στις εισαγωγες.

Ο πρωτος γυρος συνομιλιων το 1947-«Γυρος της Γενευης»- περιλαμβανε ρυθμισεις για 45.000 ειδη προϊοντων που τοτε καλυπταν τα 2/3 του παγκοσμιου εμποριου. Στο «Γυρο της Ουραγουαης» που κρατησε πανω απο επτα χρονια, η συμφωνια απλωνεται σε μια σειρα προϊοντα που δεν καλυπταν οι προηγουμενες συμφωνιες οπως τα αγροτικα προϊοντα, τις υπηρεσιες αλλα και τις βιομηχανιες οπως η κλωστουφαντουργια και η ενδυση.

Η πρωτοβουλια της ΓΚΑΤΤ ανηκε στις ΗΠΑ που ειχαν βγει ενισχυμενες απο τον Β' παγκοσμιο πολεμο, οικονομικα και στρατιωτικα. Οι αμερικανοι καπιταλιστες ειχαν την αυτοπεποιθηση οτι μπορουσαν να κυριαρχησουν στις αγορες τις Ευρωπης, του Καναδα και της Ιαπωνιας. Ομως και για τους καπιταλιστες των αλλων βιομηχανικων χωρων η ΓΚΑΤΤ ανοιγε ενα παραθυρο σε μια τεραστια αγορα, την πλουσιοτερη αγορα του κοσμου, αυτη των ΗΠΑ.

Για εκατονταδες χιλιαδες εργατες και φτωχους αγροτες του «Τριτου Κοσμου» η ΓΚΑΤΤ ισοδυναμει με καταδικη σε θανατο και ασιτια. Ολα τα προηγουμενα χρονια, η κινηση κεφαλαιων γινοταν κυρια αναμεσα στις βιομηχανικες χωρες, ενω η Λατινικη Αμερικη, η Ασια και Αφρικη παρεμειναν στο περιθωριο, αφου τα προϊοντα τους, οπως τα αγροτικα προϊοντα, η κλωστουφαντουργια και η ενδυση εξαιρεθηκαν απο ολες τις συμφωνιες.

Η επεκταση της συμφωνιας της ΓΚΑΤΤ σ'αυτους τους τομεις, εγινε μεσα σε συνθηκες κρισης και οχι μονο δεν εσπασε τον αποκλεισμο αυτων των χωρων, αλλα αντιθετα τον ενισχυσε. Οι παγκοσμιες αγορες για τις χωρες του «Τριτου Κοσμου» σφραγιζονται ερμητικα. Γινονται θυματα της ΓΚΑΤΤ για αλλη μια φορα. Ο ιδιος ο ΟΟΣΑ υπολογιζει οτι τα εισοδηματα των αφρικανικων χωρων απο τις εμπορικες συναλλαγες, θα μειωθουν κατα 2,6 δισεκατομμυρια δολλαρια τον χρονο ενω των χωρων της Ινδοκινας κατα 1,9 δις δολλαρια.

Τυπικα στοχος των συμφωνιων της ΓΚΑΤΤ, ειναι η απελευθερωση του διεθνους εμποριου. Στην πραγματικοτητα ομως ειναι συμφωνιες αναμεσα στους καπιταλιστες, κομμενες και ραμμενες στα συμφεροντα των ισχυρων που εχουν τη δυναμη να επιβαλλουν τις δικες τους προτεραιοτητες. Ειναι ενας μηχανισμος που επιτρεπει στις μεγαλες πολυεθνικες που εμπορευονται τα αγροτικα προϊοντα και τροφιμα να μοιραζουν μεταξυ τους την παγκοσμια αγορα.

Ανταγωνιστικη συνυπαρξη

Οι συμφωνιες μοιρασματος των αγορων δεν σημαιναν, ομως με κανενα τροπο το τελος των ανταγωνισμων αναμεσα στους καπιταλιστες. Για τους καπιταλιστες η απελευθερωση των αγορων σημαινει ταυτοχρονα ευκαιριες και κινδυνους. Σημαινει περισσοτερες εξαγωγες, νεες αγορες και μεγαλυτερα κερδη, αλλα και νεους επικινδυνους ανταγωνιστες στη «δικη» τους αγορα. Γ'αυτο και οι διαπραγματευσεις απο τη πρωτη στιγμη κυριαρχουνταν απο καυγαδες, απειλες και εκβιασμους που απειλουσαν να τα τιναξουν ολα στον αερα και να εξελειχθουν σε ανοιχτο εμπορικο πολεμο.

Χαρακτηριστικα οι ΗΠΑ, ο πιο ενθερμος υποστηρικτης της απελευθερωσης των αγορων την δεκατετια του '50 και '60, αρχισε την δεκαετια του '70 να επιβαλλει εμποδια στις εισαγωγες με τη μορφη «εμπορικων αντιποινων» και να απαιτει εκβιαστικα «οικειοθελεις περιορισμους» στις εξαγωγες των αλλων χωρων προς τις ΗΠΑ. Το 1985 ειχαμε τον «πολεμο των ζυμαρικων» αναμεσα στις ΗΠΑ και την ΕΟΚ.

«Οι προστατες»

Οι οπαδοι του προστατευτισμου κατηγορουν την κυβερνηση οτι αφησε τους κυπριους παραγωγους και τις κυπριακες βιομηχανιες απροστατευτες και οτι τα «δικα μας» προϊοντα θα καταστραφουν απο τα ξενα που θα κατακλυσουν την κυπριακη αγορα. Ζητουν μαλιστα αναστολη της ΓΚΑΤΤ και επενδυσεις με κυριο στοχο τον εκσυγχρονισμο και την αναβαθμιση της αγροτικης οικονομιας και βιομηχανιας.

Η κυβερνηση εβαλε νεους δασμους και αδειες εισαγωγης σε ορισμενα προϊοντα και καλεσε τους βιομηχανους να μειωσουν τα κοστα και να αυξησουν την παραγωγικοτητα, κατι που μεταφραζεται σε περισσοτερες πιεσεις προς την εργατικη ταξη. Ετσι για αλλη μια φορα η κυβερνηση και οι ελληνοκυπριοι καπιταλιστες φορτωνουν τα βαρη στις πλατες των εργαζομενων και κτυπουν τα ωφεληματα και τις κατακτησεις τους.

Ουτε η ΓΚΑΤΤ, ουτε ο «προστατευτισμος» μπορουν να σταματησουν την κριση, ουτε και μπορουν να λυσουν τα προβληματα των εργατων. Η καταστροφη των προϊοντων οπως του γαλατος, των ντοματων, των λεμονιων θα συνεχισουν οπως συνεχιζονται σε ολοκληρη την Ευρωπη και την Αμερικη, τη στιγμη που εκατομμυρια πεθαινουν απο την πεινα σε ολοκληρο το κοσμο.

Οι εργατες δεν εχουν κανενα λογο να υποστηριξουν ουτε τον προστατευτισμο, ουτε την απελευθερωση. Οι καπιταλιστες δεν επιβαλλουν δασμους για να προστατευσουν τους εργατες απο την ανεργια, αλλα για να προστατευσουν τα κερδη τους απο τους ανταγωνιστες τους, γι'αυτο και τους καταργουν οταν αισθανονται οτι ζημιωνουν περισσοτερο απο οσο κερδιζουν.

Αν οι υπερμαχοι της απελευθερωσης σπερνουν αυταπατες για τους μηχανισμους της αγορας και του καπιταλισμου, οι υπερμαχοι του «προστατευτισμου» ορθωνουν τειχη αναμεσα στους ιδιους τους εργατες. Καλιεργουν τις ιδεες οτι οι εργατες στην Κυπρο μπορουν να «προστατευτουν» απο την ανεργια, κλεινοντας την εξω απο τα συνορα. Οτι μαζι με τους ελληνοκυπριους βιομηχανους μπορουμε να δωσουμε την μαχη εναντια στους «ξενους» - καπιταλιστες και εργατες- για τη διασωση της ελληνοκυπριακης υποδυσης, γαλακτοβιομηχανιας, της βιομηχανιας χυμων και αλλων.

Τα επιχειρηματα των οπαδων του «προστατευτισμου», στη πραγματικοτητα μεταφερουν τους ανταγωνισμους των καπιταλιστων μεσα στην ιδια την εργατικη ταξη. Γι'αυτο και οι αποψεις του «προστατευτισμου» δεν δυναμωνουν το εργατικο κινημα αλλα αντιθετα το δηλητηριαζουν με τις ιδεες του εθνικισμου και το αποδυναμωνουν.

Οι εργατικοι αγωνες ειναι αυτοι που μπορουν να εμποδισουν τους καπιταλιστες να φορτωσουν τα σπασμενα πανω μας. Ειναι ενας αγωνας που στρεφεται εναντια στους δικους μας καπιταλιστες και εναντια στους «συνεταιρους» και ανταγωνιστες τους στην Ε.Ε. τις ΗΠΑ, την Ιαπωνια κλπ. Ειναι ενας αγωνας εναντια στις δικες τους «λυσεις», ενας αγωνας που φερνει τη δικη μας λυση, τον σοσιαλισμο ενα βημα πιο κοντα.

ΛΙΜΕΝΕΡΓΑΤΕΣ

Η κυβερνηση να τηρησει τις υποσχεσεις της

Η Αρχη Λιμενων και η Κυβερνηση αποφασισαν να υιοθετησουν εισηγηση μελετης της Τραπεζας Αναπτυξεως που μιλα για δημιουργια λιμανιου για το επιβατικο κοινο, με παραλληλη αναπτυξη του σε μεγαλη μαρινα, κατι το οποιο δεν δεχονται οι λιμενεργατες γιατι θα χασουν τις δουλειες τους. Αντιθετα ζητουν η κυβερνηση να τηρησει τις υποσχεσεις που εδωσε στο παρελθον για εκβαθυνση του λιμανιου και αναπτυξη του σε εμπορικο.

Οι λιμενεργατες μια προηγουμενη περιοδο που η Αρχη Λιμενων και η Κυβερνηση εβαζαν θεμα διατηρησης και λειτουργιας του λιμανιου αποδεχθηκαν αλλεπαλληλες μειωσεις στους μισθους και τα ωφεληματα τους θελοντας να δειξουν καλη θεληση και να σωσουν τις δουλειες τους. Τωρα κινδυνευουν παλι να χασουν τις δουλειες τους 500 ατομα αν η αρχη λιμενων υλοποιηση την εισηγηση της Τραπεζας Αναπτυξεως.

Αντιδρωντας στα νεα σχεδια της κυβερνησης οι λιμενεργατες πραγματοποιησαν στις 16 Δεκεμβριου πικετοφορια προς το Δημοτικο Μεγαρο οπου συνεδριαζε η επιτροπη αναπτυξης της πολης και με ψηφισμα τους ζητησαν απο την επιτροπη να διατηρησει την θεση που ειχε μεχρι τωρα, για επεκταση και εκσυχρονισμο του λιμανιου.

Το δευτερο βημα των λιμενεργατων ηταν η πραγματοποιηση απεργιας διαρκειας που αρχισε στις 18 του Δεκεβρη. Τη δευτερη μερα της απεργιας ολες οι πλευρες επεσαν πανω στους λιμενεργατες για να τους πεισουν να σταματησουν την απεργια.

Οι συντεχνιες ΠΕΟ και ΣΕΚ αφου καταφεραν να πεισουν και την ΔΕΟΚ να μην επιμενει στην συνεχιση της απεργιας προσπαθησαν να πεισουν τους απεργους να σταματησουν την απεργια με το δικαιολογητικο οτι κανει ζημια στο εμποριο και υπηρχε κινδυνος να παθουν σοβαρη φθορα τα φορτια πατατων που βρισκονταν στο συσκευαστηριο Λαρνακος ετοιμα για εξαγωγη.

Η ΠΕΟ Λαρνακος μαλιστα με ανακοινωση της καλεσε τους εργατες να σταματησουν την απεργια και θα τους υποστηριξει στο αιτημα τους για την διατηρηση του λιμανιου, εκβιαζοντας περιπου τους εργατες οτι αν δεν σταματησουν την απεργια δεν θα ειχαν την υποστηριξη της.

Οι λιμενεργατες/αχθοφοροι ομως δεν μπορουν να ειναι παιχνιδι στα χερια κανενος, ουτε της Κυβερνησης που δινει υποσχεσεις και δεν τις τηρει, αλλα ουτε και των συντεχνιακων που τους παιζουν μπαλακι.

Ειναι ξεκαθαρο οτι ο αγωνας που κανουν ειναι αγωνας επιβιωσης, και αυτων και των οικογενειων τους αφου ειναι καθαρες οι προθεσεις και της Κυβερνησης και της Τραπεζας Αναπτυξεως που δεν εχουν κανενα προβλημα να θυσιασουν το εισοδημα 500 οικογενειων των λιμενεργατων που θα απολυθουν για να θυσαυρισουν οι ξενοδοχοι και διαφοροι αλλοι μεγαλοκαρχαριες που θα επωφεληθουν απο την αλλαγη χαρακτηρα του λιμανιου.

Οι λιμενεργατες εδειξαν την διαθεση τους να αγωνιστουν συνεχιζοντας την απεργια παρα τις πιεσεις απο τις συνδικαλιστικες ηγεσιες. Με την ενοτητα και την αποφασιστικοτητα τους μπορουν να αναγκασουν τις ηγεσιες των συντεχνιων να τους υποστηριξουν και να κερδισουν στο δικαιο αιτημα τους να διατηρησουν τις δουλειες τους. Μονο ετσι μπορουν να εξαναγκασουν την Αρχη Λιμενων και την κυβερνηση να εφαρμοσουν τις διακυρηξεις και τις υποσχεσεις τους οτι δεν θα θυματοποιηθουν οι εργαζομενοι στα λιμανια απο τις αλλαγες που θα γινουν στο λιμανι της Λαρνακας.

Ντινος Ιασωνος

Οι ηγεσιες ΟΕΛΜΕΚ και ΠΟΕΔ μαλωνουν ενω η κυβερνηση κτυπα τους εκπαιδευτικους

Καυγας ξεσπασε μεταξυ των ηγεσιων της ΟΕΛΜΕΚ (συντεχνια καθηγητων) και της ΠΟΕΔ (συντεχνια δασκαλων), μολις η ΠΟΕΔ ζητησε να μειωθει το ωραριο των δασκαλων και να εξισωθει με αυτο των καθηγητων. Η ηγεσια της ΟΕΛΜΕΚ, αμεσως κατηγορησε την ΠΟΕΔ για «αντισυνδικαλιστικη και υπονομευτικη σταση», οτι ειναι εμποδιο στις διεκδικησεις της και την απειλησε με αναλογο «πολεμο».

Η ανακοινωση της ηγεσιας της ΟΕΛΜΕΚ ειναι περα για περα διασπαστικη και τους μονους που εξυπηρετει ειναι την κυβερνηση και το υπουργειο παιδειας, που αρνειται να ικανοποιησει το αιτημα των φιλογογων για μειωση ωραριου με το δικαιολογητικιο οτι θα το ζητησουν και αλλοι κλαδοι.

Η ηγεσια της ΠΟΕΔ απαντησε στην διασπαστικη ανακοινωση της ΟΕΛΜΕΚ με διακυρηξεις για «ιση μεταχειριση» αναμεσα στους εκπαιδευτικους και την αναγκη «ενοποιησης των συνδικαλιστικων οργανωσεων». Δεν υπαρχει καμια αμφιβολια πως αυτη η θεση της ΠΟΕΔ ειναι σωστη και οτι θα ηταν προς το συμφερον ολων των εκπαιδευτικων αν ειχαν μια ενιαια συνδικαλιστικη οργανωση.

Οι διακηρυξεις ομως της ηγεσιας της ΠΟΕΔ βρισκονται σε αντιφαση με τις πραξεις της. Ειναι υποκρισια την ωρα που μιλα για την αναγκη ισης μεταχειρισης, να αρνειται η ιδια την μονιμοποιηση των συμβασιουχων καθηγητων που εργαζονται στην δημοτικη εκπαιδευση. Ιδιαιτερα σημερα που οπως καταγγελει η ιδια αλλα και οι συνδεσμοι γονεων οι ελλειψεις δασκαλων ειναι τεραστιες και δημιουργουν πολλα προβληματα στη δημοτικη εκπαιδευση.

Σημερα εργοδοτουνται 700 συμβασιουχοι αδιοριστοι καθηγητες στην δημοτικη εκπαιδευση, χωρις να εχουν τα δικαιωματα των αλλων μονιμων δασκαλων. Ζουν μεσα στην αβεβαιοτητα και ανασφαλεια, αφου δεν ξερουν αν θα ξαναδιοριστουν τον επομενο χρονο, ενω εχουν γινει κλωτσοσκουφι καλυπτοντας τα πιο απομακρυσμενα σχολεια της επαρχιας. Κι'ομως η ηγεσια της ΠΟΕΔ αρνειται την «ιση μεταχειρηση» γι' αυτους.

Η καλυτερη ευκαιρια για την ενοποιηση των εκπαιδευτικων οργανωσεων στην πραξη ειναι κατω απο τον κοινο αγωνα, με κοινα αιτηματα. Ομως η ηγεσια της ΠΟΕΔ οχι μονο αφησε αυτη την ευκαιρια να παει χαμενη αλλα ουτε καν συμπαρασταθηκε στους φιλολογους. Εστω και τωρα αντι να παγωνει τις αγωνιστικες διαθεσεις των δασκαλων και να βγαζει βαρυγδουπες ανακοινωσεις, καλυτερα να προχωρησει στον αγωνα διεκδικωντας δυναμικα την μειωση ωραριου. Αυτο θα αφοπλιζε την ηγεσια της ΟΕΛΜΕΚ αλλα και θα εσπρωχνε στον αγωνα για την μειωση του ωραριου και τους αλλους κλαδους των καθηγητων.

διασπαση απο τα πανω

Τετοιου ειδους καυγαδες, δεν εχουν να κανουν τιποτε με τα πραγματικα συμφεροντα των εκπαιδευτικων και της βασης. Ειναι συγκρουσεις μεταξυ της ιδιας της συνδικαλιστικης γραφειοκρατιας που ξεκινουν απο την πολιτικη της ταξικης συνεργασιας η οποια θυσιαζει τα συμφεροντα των εργαζομενων προς ωφελος της «εθνικης οικονομιας», δηλαδη του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου. Αυτη ειναι η βαση της πολιτικης της λιτοτητας και των περικοπων. Η κυβερνηση λεει οτι δεν υπαρχουν λεφτα γι αυτο και δεν μπορει να ικανοποιησει τα αιτηματα των εκπαιδευτικων. Οι ηγεσιες των συντεχνειων αποδεχονται αυτη τη λογικη και περιοριζουν και απομονωνουν τα αιτηματα για να μην τα ζητησουν και αλλοι με την ελπιδα οτι θα ειναι μικρο το κοστος και θα τους ικανοποιησει η κυβερνηση.

Αυτο ειναι λαθος. Λεφτα υπαρχουν απλως η κυβερνηση προτιμα να τα δινει για εξοπλισμους, επιδοτησεις και φοροαπαλλαγες στους βιομηχανους και τους ξενοδοχους. Οι δαπανες για τους εξοπλισμους το 1993 αποτελουσαν το 7.4% του ΑΕΠ ενω για την παιδεια ηταν μολις 3.6% και για την υγεια 1.8%. Ενω η κυβερνηση αρνειται να προσλαβει καθηγητες ωστε να μειωθει το ωραριο τους αλλα και ο αριθμος των μαθητων κατα ταξη προκυρησσει εκατονταδες θεσεις για καλοπληρωμενους ΕΠΥ. Την ωρα που τα περισσοτερα σχολεια δεν εχουν θερμανση γιατι δεν υπαρχουν λεφτα, δινει 17 εκατομμυρια στους ξενοδοχους απαλλασοντας τους και το '96 απο την καταβολη του 3% για τον ΚΟΤ. Την ωρα που αρνειται να δημιουργησει περισσοτερα δημοσια νηπιαγωγεια και δημοτικα γιατι δεν υπαρχουν λεφτα δινει απλωχερα νεα «κινητρα» στους βιομηχανους που θα στοιχισουν δεκαδες εκατομμυρια. Η προτεραιοτητες της κυβερνησης δεν ειναι η υγεια και η μορφωση του κοσμου αλλα το δυναμωμα του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου και η ανταγωνιστικοτητα του απεναντι στους αντιπαλους του.

Αυτη ακριβως τη λογικη αποδεχονται και οι ηγεσιες των συντεχνιων των εκπαιδευτικων. Γι'αυτο και η ηγεσια της ΟΕΛΜΕΚ δεν τολμησε να ζητησει την μειωση ωραριου για ολους τους καθηγητες, αιτημα που απο χρονια μπαινει απο τα ιδια τα μελη της, ειτε αυτοι ειναι φιλολογοι, φυσικοι ειτε μαθηματικοι. Απομονωσε τον αγωνα των φιλολογων απο τους υπολοιπους καθηγητες αλλα και τους υπολοιπους εκπαιδευτικους. Τα ιδια κανει και η ηγεσια της ΠΟΕΔ που για χρονια παγωνε το αιτημα της μειωσης ωραριου και αντι τωρα να το διεκδικησει δυναμικα, αγωνιζεται να συμπεριλαβει και τους δασκαλους η «ερευνα» Αναστασιαδη.

Ετσι οι ιδιες οι ηγεσιες διασπουν τους εργαζομενους αφου ενωτικα αιτηματα τα απομονωνουν κατα κλαδο και ειδικοτητα ακομα και μεσα στα ιδια τα μελη τους. Αντι λοιπον να παλεψουν μαζι για να λυσουν τα κοινα προβληματα των εκπαιδευτικων και της παιδειας, καυγαδιζουν μεταξυ τους. Καμμια απο τις δυο ηγεσιες δεν εχει την διαθεση να προχωρησει σε δυναμικο αγωνα και απεργιακες κινητοποισεις για να κερδισει την μειωση του ωραριου.

Ενοτητα απο τα κατω

Ο,τι δεν θελει να κανει η ηγεσια των εκπαιδευτικων μπορουν να το κανουν οι ιδιοι οι εκπαιδευτικοι. Καθηγητες και δασκαλοι πρεπει να παρουν πρωτοβουλιες οι ιδιοι απο τα κατω και να κινητοποιηθουν ενωτικα μεσα στην βαση.

Να ζητησουν να γινουν Γενικες Συνελευσεις και να οργανωσουν την παρεμβαση τους σε αυτες με στοχο το συντονισμο των αγωνων τους.

Να πιεσουν τις ηγεσιες να καλεσουν σε κοινες απεργιες και κινητοποιησεις. Στην Ελλαδα αυτο εχει γινει αρκετες φορες στο παρελθον και ειχε πολυ θετικα αποτελεσματα για τους εκπαιδευτικους.

Καθε φορα που ενα κομματι εκπαιδευτικων κτυπιεται να προσπαθουν να κινητοποιουν ολους τους εκπαιδευτικους.

Ετσι θα ειναι πιο δυνατοι και αποτελεσματικοι και θα μπορεσουν να σπασουν την πολιτικη της λιτοτητας στην παιδεια.

Νικος Αγιομαμιτης

ΦΙΛΟΛΟΓΟΙ

Διαιρει και βασιλευε η προταση Αναστασιαδη

Η κυβερνηση Κληριδη με την προταση Αναστασιαδη προσπαθει να σπασει την ενοτητα των φιλολογων και να προλαβει την εξαπλωση τους αιτηματος της μειωσης του ωραριου και στους αλλους εκπαιδευτικους.

Με την προταση Αναστασιαδη το ωραριο των φιλολογων θα μειωθει απο τις 24 διδακτικες περιοδους την εβδομαδα στις 23 ενω προτεινει για οσους καθηγητες εχουν υπηρεσια απο οκτω μεχρι δωδεκα χρονια να μειωθει στις 22. Παραλληλα ζητα την διεξαγωγη «ερευνας» για τον χρονο εργασιας των εκπαιδευτικων για να φανει κατα ποσο «δικαιολογημενα» ζητουν μειωση ωρων.

Η προταση ειναι ενας νεος ελιγμος της κυβερνησης, για να αποφυγει τυχον κλιμακωση των μετρων και τον κινδυνο της εξαπλωσης και στους υπολοιπους κλαδους, μεσα σε μια περιοδο προεκλογικη. Ετσι προσπαθει να εκτονωσει τον θυμο των εκπαιδευτικων και να μεταθεσει το ζητημα μετα τις εκλογες.

Η προταση Αναστασιαδη ομως δεν οδηγει ουσιαστικα στη μειωση του ωραριου των φιλολογων. Αντιθετα βαζει αρκετους περιορισμους οπως τα χρονια υπηρεσιας και προσπαθει να διασπασει τους φιλολογους ελπιζοντας οτι οι πιο παλιοι θα δεχτουν αυτη τη ρυθμιση.

Ακομα η κυβερνηση με την διεξαγωγη της «ερευνας» θελει να κοψει την φόρα σ'οσους κλαδους των καθηγητων βαζουν πιεσεις στην ηγεσια της ΟΕΛΜΕΚ και ζητουν αναλογη μειωση του ωραριου τους και εξισωση με τους φιλολογους. Γι'αυτο προσπαθει να παγωσει το αιτημα και το παραπεμπει σε «ανεξαρτητη» επιτροπη για να αποφασισει ποιοι καθηγητες δικαιολογουνται να ζητουν μειωση ωραριου. Στη πραγματικοτητα με την «ερευνα» η κυβερνηση θελει να κατακομματιασει τους εκπαιδευτικους κατα ειδικοτητα, κλαδο και χρονια υπηρεσιας και να στρεψει το ενα κομματι εναντια στο αλλο.

Η ηγεσια της ΟΕΛΜΕΚ επιμενει να αποδεχεται τις προτασεις του υπουργειου και της κυβερνησης, παρολο που οι φιλολογοι τρεις συνεχομενες φορες ψηφισαν ΟΧΙ και μαλιστα καθε φορα με πιο μεγαλη πλειοψηφια. Ετσι και τωρα ο Σεμελιδης δεκτηκε την προταση Αναστασιαδη και δηλωνει ετοιμος για νεο γυρο διαπραγματευσεων. Μαλιστα για να αποφυγει μια νεα καταψηφιση μεταθετει την αποφαση απο τις Γενικες Συνελευσεις στους αντιπροσωπους της Συνδιασκεψης της ΟΕΛΜΕΚ που θα γινει στις 24 Γεναρη.

Η απαντηση στις γραφειοκρατικες μανουβρες της ηγεσιας της ΟΕΛΜΕΚ βρισκεται στην δραση των ιδιων των φιλολογων. Οι φιλολογοι με την επιμονη τους συνεχιζουν να πιεζουν αφου για τοσο καιρο συνεχιζουν να απεχουν απο τις εξωδιδακτικες δραστηριοτητες. Πρεπει ομως να παρουν τον αγωνα στα χερια τους και να τον κλιμακωσουν. Ο σπινθηρας που αναψαν μπορει και πρεπει να απλωσει σ'ολους τους εκπαιδευτικους. Γι'αυτο τα πιο αγωνιστικα στοιχεια μεσα στους καθηγητες πρεπει να παρουν πρωτοβουλιες και να σπρωξουν και τους υπολοιπους καθηγητες στον αγωνα. Μπορουν με ψηφισματα και μαζεμα υπογραφων να αναγκασουν την ηγεσια τους να συγκαλεσει Γενικες Συνελευσεις.

Χρειαζεται να κινητοποιηθουν ενοποιητικα απορριπτοντας την προταση Αναστασιαδη και να επεκτεινουν την διεκδικηση της μειωσης τους ωραριου σε ολους τους καθηγητες. Χρειαζονται πρωτοβουλιες που να συνδεσουν τον αγωνα τους με τα ζητηματα της μειωσης των μαθητων στις ταξεις, το φορτωμενο σχολικο προγραμμα και τον αυταρχισμο του υπουργειου και των διευθυντων που ταλαιπωρουν εκπαιδευτικους, μαθητες και γονεις. Ετσι θα κερδισουν και την υποστηριξη των μαθητων και των γονιων για τη δημιουργια ενος μαζικου μετωπου εναντια στη λιτοτητα και τις περικοπες στην παιδεια.

«Εργατικη Δημοκρατια»

Η εφημεριδα που παλευει για:

Επανασταση

Και οχι ρεφορμισμο.

Για την ανατροπη του αστικου κρατους και του καπιταλισμου απο την ιδια την εργατικη ταξη, και οχι για την μεταρρυθμιση, διαχειρηση και «επιδιορθωση» του μεσα απο την Βουλη.

Εργατικη Δημοκρατια

Και οχι κρατικο καπιταλισμο.

Για τον ελεγχο της παραγωγης και ολοκληρης της κοινωνιας απο την αμεση δημοκρατια των ιδιων των εργατων. Ο σοσιαλισμος ειναι η κοινωνια της ελευθεριας, της καταργησης των διακρισεων και της καταπιεσης εναντια στις γυναικες και τις κοινωνικες μειοψηφιες οπως οι ομοφυλοφιλοι. Οι επαναστατες παλευουν απο τωρα στο πλευρο αυτων των μειοψηφιων υποστηριζοντας τα δικαιωματα τους.

Οι κοινωνιες της ανατολικης Ευρωπης, της Ρωσσιας μετα την σταλινικη αντεπαναστασηση, και της Κινας που ονομαζονται «υπαρχτος σοσιαλισμος» ουτε ειχαν ουτε εχουν καμια σχεση με τον σοσιαλισμο και την εργατικη εξουσια. Ειναι παραλλαγες του καπιταλισμου, δικτατοριες πανω στην εργατικη ταξη απο μια συλλογικη γραφειοκρατικη καπιταλιστικη αρχουσα ταξη.

Διεθνισμο

Και οχι εθνικισμο και πατριωτισμο.

Παλευουμε για την αλληλεγγυη και ενοτητα ολων των εργατων ανεξαρτητα και περα απο την εθνικοτητα και τα συνορα. Για την διασπαση απο τους καπιταλιστες του «δικου μας» εθνους και την παλη εναντια σε ολους τους καπιταλιστες. Σαν ελληνοκυπριοιδιεθνιστες υποστηριζουμε το δικαιωμα αυτοδιαθεσης τωνκ εναντια στην «δικη μας» την ε/κ αρχουσα ταξη, που τους το αρνειται, επειδη εναντια στα δικα τους σχεδια και επιθετικοτητα στρεφεται κυρια ο εργατικος διεθνισμος μας.

Παλευουμε εναντια στον ρατσισμο και τους διωγμους των ξενων εργατων.

Σε αλληλεγγυη με τους καταπιεσμενους λαους της Μ.Ανατολης παλευουμε για να κλεισουν οι ιμπεριαλιστικες βασεις και οι κατασκοπευτικοι σταθμοι.

Επαναστατικη οργανωση

της εργατικης ταξης.

Για να μετατραπει η κριση του καπιταλισμου και οι εξεγερσεις των μαζων των εργατων με επιτυχια σε καταληψη της εξουσιας απο την εργατικη ταξη χρειαζεται η οργανωση της επαναστατικης πρωτοποριας τους σε επαναστατικο κομμα.

Εφημεριδα της Οργανωσης
«Εργατικη Δημοκρατια»
οδος Αρχιεπισκοπου Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.
Τ.Κ. 7280, Λευκωσια
τηλ. 02-349770
Εκδοτης - Υπευθυνος για το νομο:
Ντινος Αγιομαμιτης

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

"ΜΙΣΟΣ" Σχιζει το πεπλο μιας κοινωνιας βαθια πολωμενης

Το "ΜΙΣΟΣ" ειναι μια ταινια επικαιρη που δεν πρεπει να χασετε. Δειχνει με τον ποιο ξεκαθαρο τροπο τον αγριανθρωπισμο του συγχρονου καπιταλισμου που απ'τη μια σπερνει την ανεργια και την εξαθλιωση κι απ'την αλλη η μονη απαντηση που εχει να δωσει στην αγωνια της νεολαιας ειναι η πιο βαρβαρη καταστολη. Και μαλιστα σε μια χωρα στην καρδια της Ευρωπης οπως ειναι η Γαλλια, σε μια χωρα που υποτιθεται οτι θελουμε να "συγκλινουμε" και να της "μοιασουμε".

Με χαρακτηρισμους οπως "δυναμιτης" και "γροθια στο στομαχι" υποδεχτηκαν οι κριτικοι την ταινια του νεου γαλλου σκηνοθετη Ματιε Κασοβιτς, ο οποιος ειχε βραβευτει και στο φεστιβαλ των Καννων για το "Μισος". Ειναι μια ακομα αποδειξη οτι ο πολιτικος κινηματογραφος εχει επιστρεψει για τα καλα και μαλιστα με ταινιες αριστουργηματα (προσφατη ειναι η ταινια Γη και Ελευθερια του Κεν Λοουτς).

Η ταινια του Κασοβιτς περιγραφει μια μερα απ'τη ζωη τριων φιλων - ενος Εβραιου, ενος Αραβα κι ενος Μαυρου - που ζουν σ'ενα εργατικο προαστιο του Παρισιου. Την αμεσως προηγουμενη μερα η νεολαια της περιοχης ειχε συγκρουστει με την αστυνομια κι ενας φιλος τους ηταν ετοιμοθανατος στο νοσοκομειο. Οι τρεις φιλοι, χωρις δουλεια και λεφτα, περιπλανιωνται ασκοπα, πειραζουν ο ενας τον αλλον, καπνιζουν κανενα τσιγαριλικι... Ερχονται αντιμετωποι με τις βαρβαροτητες και το ρατσισμο της αστυνομιας. Συγκρουονται με μια ομαδα σκινχεντ.

Ο Κασοβιτς καταφερνει να καθηλωσει τον θεατη περιγραφοντας την πραγματικοτητα: μεσα στην ιδια την καθημερινη ρουτινα, βλεπουμε το μισος εναντια στους μπατσους και τους φασιστες να φουντωνει συνεχως. Ειναι μια οργη απολυτα δικαιη που οδηγει αναποφευκτα στην εκρηξη.

Ο Κασοβιτς δεν μπορει να βρει καποιο αισιοδοξο μηνυμα να στειλει. Τελειωνει την ταινια του με μια προειδοποιηση για την "ιστορια μιας κοινωνιας που πεφτει επαναλαμβανοντας συνεχως: μεχρι εδω ολα πανε καλα. Μονο που σημασια δεν εχει η πτωση αλλα η προσκρουση".

ΔιεξοδοςΗ μονη αδυναμια της ταινιας ειναι οτι χανει απ'την οπτικη της, εκεινη την πλευρα της πραγματικοτητας που μπορει να δειξει τη διεξοδο και τον τροπο να βαλουμε τελος σ'αυτη την καθημερινη φρικη.

Στις ιδιες γειτονιες που βλεπουμε στην ταινια, υπαρχουν εργαζομενοι εκτος απ'τους ανεργους. Επισης οι ανεργοι καποια στιγμη, περιστασιακα ή μονιμα, γινονται κι αυτοι εργαζομενοι. Η ανεργη νεολαια δεν ειναι ενα περιθωριο απομονωμενο στη γυαλα, αλλα ενα κομματι της εργατικης ταξης. Περα απ'τις τυφλες εκρηξεις, η εργατικη ταξη κι η νεολαια της Γαλλιας εχουν δωσει μεγαλους, οργανωμενους και νικηφορους αγωνες τα τελευταια χρονια. Εχουν δειξει οτι μπορουν να οδηγησουν σε διεξοδο απ'την καπιταλιστικη βαρβαροτητα.

Η ταινια του Κασοβιτς δειχνει οτι απεναντι σ'αυτο το απανθρωπο συστημα, η μονη απαντηση μπορει να ειναι η οργη κι η εξεγερση. Αν ομως θελουμε να δουμε τη δυναμη που μπορει να τσακισει τον καπιταλισμο, δεν εχουμε παρα να ριξουμε μια ματια στους δρομους της Γαλλιας. Αυτες τις μερες η εργατικη ταξη κι η νεολαια δειχνουν πως μπορουμε να κανουμε δημιουργικο το μισος μας: με απεργιες, με καταληψεις, με διαδηλωσεις, με την παλη για το σοσιαλισμο.

Το "Μισος" ειναι μια ταινια που σχιζει το πεπλο κι αποκαλυπτει μια Γαλλια βαθια πολωμενη. Δειχνει ποσο μονοπλευρες ειναι οι εικονες που ζωγραφιζουν τη Γαλλια σαν μια "συντηρητικη χωρα που βγαζει προεδρο τον Σιρακ και δινει ψηλα εκλογικα ποσοστα στο φασιστα Λεπεν". Στη βαση της κοινωνιας αναπτυσσονται οι δυναμεις που προετοιμαζουν μια νεα εξεγερση, ακομα πιο εκρηκτικη και πιο αδιαλλακτη κι απ'το Μαη του '68.

Αυτο το αισιοδοξο προμηνυμα βγαινει μεσα απ'το "Μισος", και ειναι ισως ο σημαντικοτερος λογος που χιλιαδες θεατες στην Ευρωπη γεμιζαν τις αιθουσες οπου παιζοταν η ταινια.

Η ταινια θα παιζεται στο ΣΙΝΕ ΣΤΟΥΝΤΙΟ (τηλ. 02-358662) απο τις αρχες του Φεβραρη.

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Πυρηνας Κεντρου

Συνεδριαζει στα γραφεια της Ε.Δ η ωρα 8:00μμ

10/1: Ιδιωτικοποιησεις: Δωρο στους καπιταλιστες

17/1: Δημοψηφισμα του 50: Ωφελουσε την εργατικη ταξη το συνθημα της ενωσης;

24/1: 1905: Η γενικη δοκιμη της επαναστασης του 1917

31/1: Για ποια κοινωνια παλευουμε

Πυρηνας Στροβολου

Συνεδριαζει στο Στροβολο, οδος Πτολεμαϊδας ωρα 7:00 μ.μ.

10/1: Ιδιωτικοποιησεις: Δωρο στους καπιταλιστες

17/1: 1905: Η γενικη δοκιμη της επαναστασης του 1917

24/1: Δημοψηφισμα του 50: Ωφελουσε την εργατικη ταξη το συνθημα της ενωσης;

31/1: Για ποια κοινώνια παλευουμε

Πυρηνας Παλ/σας–Αγλαντζιας

Συνεδριαζει στα γραφεια της Ε.Δ. η ωρα 7:15μμ

11/1: Ιδιωτικοποιησεις:Δωρο στους καπιταλιστες

18/1: Δημοψηφισμα του 50: Ωφελουσε την εργατικη ταξη το συνθημα της ενωσης;

25/1: 1905: Η γενικη δοκιμη της επαναστασης του 1917

1/2:Για ποια κοινωνια παλευουμε

ΛΕΜΕΣΟΣ

Συνεδριαζει στην Ηπειρου 9, τηλ 747665 η ωρα 8 μ.μ.

12/1: Ιδιωτικοποιησεις: Δωρο στους καπιταλιστες

19/1: Δημοψηφισμα του 50: Ωφελουσε την εργατικη ταξη το συνθημα της ενωσης;

26/1: 1905: Η γενικη δοκιμη της επαναστασης του 1917

2/2: Για ποια κοινωνια παλευουμε

Στους χωρους που γινονται οι συναντησεις των πυρηνων υπαρχει επισης βιβλιοπωλειο με ολες τις εκδοσεις "Εργατικη Δημοκρατια"

εργατικη δημοκρατια

Γραφτειτε συνδρομητες

Συνδρομή για ενα χρονο

Εσωτερικου £5 - Εξωτερικου £10

ΟΝΟΜΑ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

Τ.Κ. 7280 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Η νικη του Κ.Κ.Ρ.Ο στις εκλογες στη Ρωσια

Οι εργατες δεν εχουν κανενα λογο να πανηγυρισουν

Οι εκλογες στη Ρωσια.αναδειξαν σαν πρωτη δυναμη το Κομμουνιστικο Κομμα της Ρωσικης Ομοσπανδιας, ΚΚΡΟ, με 22,30% που πηρε σχεδον 10% περισσοτερους ψηφους απο τις προηγουμενες εκλογες.

Ο Χριστοφιας εστειλε συγχαρητηριο μυνημα στον Ζουγκανοφ ενω η «Χαραυγη» με μια σειρα αρθρα της μετα τις εκλογες παρουσιασε την νικη του ΚΚΡΟ αλλα και τις αλλες νικες των πρωην κομμουνιστικων κομματων της Α. Ευρωπης σαν θριαμβευτικη επιστροφη της αριστερας και νικη των δυναμεων του «δημοκρατικου σοσιαλισμου»

Το αποτελεσμα των Ρωσικων εκλογων ομως δεν ειναι καθολου ετσι. Δεν εκφραζει με κανενα τροπο νοσταλγια για το παρελθον οπως προσπαθει να το παρουσιασει η «Χαραυγη» γιατι οι εργαζομενοι στην Ρωσια και την Ανατολικη Ευρωπη δεν εχουν ξεχασει την φρικη, την βαρβαροτητα, και τα εγκληματα του σταλινισμου. Δεν ειναι η νοσταλγια του παρελθοντος που εφερε τις εκλογικες νικες στο ΚΚΡΟ και στα μεταρρυθμισμενα ΚΚ, αλλα η αγανακτηση απεναντι στους νεους διαχειριστες της εξουσιας.

Μαυρισαν την αγορα

Οι Ρωσοι ψηφοφοροι ουσιαστικα μαυρισαν τους μεταρρυθμιστες της αγορας. Το κομμα του πρωθυπουργου Τσερνομιρτιν πηρε μολις 10,13% των ψηφων, το “Γιαμπλοκο” του Γιαβλινσκι-μεταρρυθμιστη υπουργου του Γκορπατσωφ πηρε 6,89%, ενω καταποντιστηκε το κομμα του Γκαϊνταρ, παλιου αντιπροεδρου σε κυβερνησεις του Γελτσιν και κυριου εκφραστη των μεταρρυθμιστων.

Ηττα γνωρισε και ο φασιστας Ζιρινοφσκι που πηρε 11,18%, το μισο περιπου των ψηφων που ειχε παρει στις προηγουμενες εκλογες (22%).

Το ΚΚΡΟ καταφερε με συνθηματα για πιο αργες μεταρρυθμισεις να καρπωθει την απελπισια και απογνωση που δημιουργει η βαθια κριση της οικονομιας μεσα στους ανεργους, στα εκατομμυρια των συνταξιουχων, στους εργαζομενους που πληρωνονται σε “ειδος”. Απευθυνθηκε ακομη στην “περηφανεια” των εθνικιστων με συνθηματα για την ανασυσταση της ΕΣΣΔ και διεκδικηση του παλιου ρολο της σαν παγκοσμιας υπερδυναμης

Το 1990-91 οι “μεταρρυθμιστες” καλλιεργουσαν συστηματικα τους μυθους οτι η αγορα θα εφερνε την ευημερια και τη δημοκρατια. Αντι για την ευημερια οι Ρωσοι εργατες γνωρισαν μονο τη φτωχεια και εξαθλιωση.

Μεσα σε μια 5ετια τα εισοδηματα τους μειωθηκαν περισσοτερο απο 60%. Η ανεργια σαρωνει. Τα εργοστασια κλεινουν το ενα μετα το αλλο ερημωνοντας ολοκληρες περιοχες. Οι συνταξιουχοι, οι ανθρακωρυχοι, οι δασκαλοι, οι εργατες στα ναυπηγεια και αλλου μενουν συχνα για μηνες απληρωτοι. Χιλιαδες εργατες αναγκαζονται να πουλανε στις λαϊκες αγορες και στους δρομους τσιγαρα, σπιρτα και οτι αλλο παραγουν τα εργοστασια που δουλευουν αφου πληρωνονται “σε ειδος”. Σημερα 37 εκατομυρια Ρωσοι ζουνε κατω απο το επισημο οριο φτωχειας. Η πεινα και οι αρρωστιες θεριζουν. Η αγορα εκανε τους φτωχους φτωχοτερους και τους πλουσιους πλουσιοτερους.

Ουτε ομως και εξασφαλισαν τη δημοκρατια οι μεταρρυθμισεις. Το 1993 ο Γελτσιν δεν ειχε κανενα δισταγμο να διαλυσει το κοινοβουλιο που τον αντιπολιτευονταν, και να στειλει λιγο αργοτερα τα τανκς να το εκκενωσουν. Με τις αλλαγες του συνταγματος που προωθησε λιγο αργοτερα αφαιρεσε απο το κοινοβουλιο τις πιο πολλες απο τις εξουσιες του..

Οι κοκκινες σημαιες και οι φωτογραφιες του Λενιν δεν κανουν το ΚΚΡΟ εγατικο σοσιαλιστικο. Ηταν και παραμενει κομμα της αρχουσας ταξης και της αντιδρασης.

Το μονο που δεν εθιξαν οι μεταρρυθμισεις ειναι τα ποστα και τα προνομια της αρχουσας ταξης, της παλιας «νομεκλατουρας» που ειχε τον ελεγο στην πρωην ΕΣΣΔ.

Κρατικος καπιταλισμος

Στην πρωην Σοβιετικη Ενωση και τις αλλες χωρες της Ανατολικης Ευρωπης δεν υπηρχε κανενος ειδους σοσιαλισμος. Τα καθεστωτα στην Ρωσια, την Πολωνια, την Βουλγαρια την Ουγγαρια, την Ανατολικη Γερμανια, την Ρουμανια κλπ. ηταν καθεστωτα κρατικου καπιταλισμου. Καθεστωτα οπου μια μικρη ελιτ, η κρατικη γραφειοκρατια -η ηγεσια του κομματικου μηχανισμου, οι διευθυντες των εργοστασιων, οι στρατηγοι-ειχε υποταξει στα δικα της συμφεροντα ολοκληρη την κοινωνια.

Πισω απο τις κοκκινες σημαιες, τα σφυροδρεπανα και τα αγαλματα του Μαρξ και του Λενιν κρυβονταν αγριες δικτατοριες που ειχαν ως μοναδικο στοχο να εξασφαλιζουν, σε αυτη την αρχουσα ταξη, τους αδυσωπητους ρυθμους εκμεταλλευσης που ειχε αναγκη για να μπορει να ανταγωνιζεται με επιτυχια τους “συναδελφους” της στην Δυση.

Γι'αυτο, η ιστορια των 45 χρονων κυριαρχιας του σταλινισμου στην Ανατολικη Ευρωπη ειναι γεματη εργατικες εξεγερσεις. Εξεγερσεις που η αρχουσα ταξη αντιμετωπησε καθε φορα με την πιο βαρβαρη καταστολη. Στο Ανατολικο Βερολινο το 1953, στην Ουγγαρια το 1956, στη Τσεχοσλοβακια το 68, στη Πολωνια στις αρχες της δεκαετιας του 70 και του 80 που εφτασαν μεχρι και την καταιγιδα των εξεγερσεων το 1989.

Η μονιμη κριση στο πολιτικο σκηνικο της Ρωσιας, την τελευταια 10ετια, ειναι αποτελεσμα της βαθιας κρισης στην οποια μπηκε απο τις αρχες της δεκαετιας του 80 η γραφειοκρατικα ελεγχομενη οικονομια της πρωην ΕΣΣΔ. Για δεκαετιες στην ρωσικη οικονομια κυριαρχουσαν οι τεραστιες επιχειρησεις που ελεγχονταν απο το κρατος με κατευθυνση το ανεβασμα της βαριας βιομηχανιας και την παραγωγη οπλων.

Το ιδιο το κρατος βρισκοταν κατω απο τον πληρη ελεγχο μιας αρχουσας ταξης κρατικων γραφειοκρατων και κομματικων αξιωματουχων. Ο προσανατολισμος της οικονομιας εξασφαλιζε την πυρηνικη ισορροπια με τις ΗΠΑ και στην αρχουσα ταξη την προνομιουχα θεση της. Το βιοτικο επιπεδο ομως των απλων εργαζομενων ανεβαινε με πολυ χαμηλους ρυθμους ή εμενε στασιμο.

Το οικονομικο αυτο συστημα, που δεν εχει καμμια σχεση με τον σοσιαλισμο και την δημοκρατικα σχεδιασμενη και ελεγχομενη παραγωγη αγαθων, μπηκε την δεκαετια του 80 σε περιοδο κρισης που τελικα οδηγησε μεσα σε ελαχιστο χρονο στην καταρρευση τους.

Τα πρωην ΚΚ

Τα ΚΚ στην Ανατολικη Ευρωπη, οπως και σημερα το ΚΚΡΟ, δεν ηταν κομματα της εργατικης ταξης αλλα κομματα της αρχουσας ταξης. Ωστοσο κομματα οπως το ΟΣΚ στην Ουγγαρια και το ΔΑΣ στην Πολωνια που εχουν προελθει απο τα παλια ΚΚ, δεν ειναι απλες προεκτασεις. Κανενα απο αυτα δεν υποστηριζει την επιστροφη στο παρελθον, την επιστροφη στο σταλινικο συγκεντρωτικο οικονομικο μοντελο. Προτυπο εχουν την οικονομια της αγορας και τις ιδιωτικοποιησεις. Τα οικονομικα τους προγραμματα ειναι πιο “σφικτα” και απο τις προσταγες του Διεθνους Νομισματικου Ταμειου. Υποστηριζουν ενταξη στην Ε.Ε. ενω το Πολωνικο και Βουλγαρικο υποστηριζουν και ενταξη στο ΝΑΤΟ.

Τα μεταρρυθμισμενα παλια ΚΚ δεν εχουν διακοψει τους δεσμους τους με την αρχουσα ταξη. Αντιθετα, ειναι κομματα που, ακριβως επειδη εχουν προελθει απο τα παλια κομματα της γραφειοκρατιας, εχουν την εμπιστοσυνη της. Ταυτοχρονα ομως εχουν καταφερει να εκφρασουν και την εργατικη αγανακτηση. Στην Πολωνια η ΔΑΣ εχει αμεση σχεση οχι μονο με τη μεγαλη εργατικη συνομοσπονδια, ΟΡΖΖ, αλλα και με το μεγαλυτερο συνδικατο των καθηγητων και το μεγαλυτερο συνδικατο των ανθρακωρυχων. Ειναι αληθεια οτι στην ηγεσια τους βρισκονται πολλα στελεχη των παλιων καθεστωτων. Ομως η αγανακτηση που νιωθουν οι εργαζομενοι μετα απο πεντε χρονια περικοπων, παγωματος των μισθων και απολυσεων ειναι τοσο μεγαλη που δεν νοιαζονται για το παρελθον των ηγετων τους.

Το Κ.Κ.Ρ.Ο.

Το ΚΚΡΟ δημιουργηθηκε μετα την κηρυξη του ΚΚΣΕ εκτος νομου κατα την διαρκεια του πραξικοπηματος του Αυγουστου του 1991 και η επιτυχια του υπηρξε εντυπωσιακη. Μεσα σε λιγους μηνες ο Ζουγκανωφ μπορουσε να καυχιεται οτι ηταν ο αρχηγος του μεγαλυτερου κομματος στην Ρωσια, με πανω απο 500.000 χιλιαδες μελη.

Αντιθετα απο τα αναλογα κομματα στις αλλες χωρες της Ανατολικης Ευρωπης, η δομη του ΚΚΡΟ δεν δεχεται ευκολα αλλαγες. Η Ρωσια ηταν το κεντρο του σταλινισμου και γι'αυτο και το κεντρο της αντιδρασης με οργανωτη το Κομμουνιστικο Κομμα. Ο ελεγχος του κομματος πανω στην οικονομια και την κοινωνια εχει βαθιες ριζες, ειναι πιο παλιο και αποκομμενο απο εξωτερικες επιδρασεις παρα σ'αλλες χωρες της ανατολικης Ευρωπης. Γι'αυτο και οι προσπαθειες για να αλλαξει το κομμα και η κρατικη γραφειοκρατια ηταν τοσο μακροχρονες. Η διαδικασια στην Ρωσια περνα απο την μια κριση στην αλλη και παρα το οτι ηταν η πρωτη χωρα που αρχισε την περεστροϊκα ηταν η τελευταια που την τελειωσε.

Η πολιτικη του Ρωσικου Κομμουνιστικου Κομματος εχει διατηρησει τον αντιδραστικο χαρακτηρα της με πολυ λιγες παραχωρησεις στις αλλαγες που γινονται γυρω του. Στην πραγματικοτητα εχει παρει μια θεση στα δεξια του πολιτικου φασματος και εχει συνεργαστει με τους φασιστες.

Ο Γενατι Ζιουγκανωφ, ηγετης του Κομμουνιστικου Κομματος, ηταν γραμματεας του Μετωπου Εθνικης Σωτηριας που ενωνει ολους τους αντισημιτες και σωβινιστες μεγαλορωσους με τους φασιστες. Το κομμα δεν εχει οργανικους δεσμους με τις ανεξαρτητες ή τις επισημες συντεχνιες και ουτε προσπαθησε ιδιαιτερα να δημιουργησει. Η πολιτικη του περιστρεφεται γυρω απο την εθνικη ενοτητα και οχι εργατικες ταξικες θεσεις.

Ο πυρηνας των μελων του προερχεται απο το στρωμα των μικρογραφειοκρατων και αξιωματουχων που εχουν χασει τα παντα με την καταρρευση του «κομμουνισμου» και η ηγεσια του απο τα μεσαια στρωματα των αξιωματουχων του παλιου καθεστωτος με ενα μικρο αριθμο απο την αρχουσα ταξη των μεγαλων αφεντικων της βιομηχανιας και τα ανωτατα στελεχη του ΚΚΣΕ.

Παρα το οτι ειναι ετοιμο να βαλει ακομα και φιλοεργατικο προσωπειο στην προσπαθεια του να ανεβει στην εξουσια το ΚΚΡΟ δεν ειναι η σοσιαλιστικη ή αριστερη αντιπολιτευση στον Γιελτσιν οπως ισχυριζονται τα ΜΜΕ και το ΑΚΕΛ. Αντιθετα ειναι μια δεξια, εθνικιστικη αντιπολιτευση που συνεργαζεται ανοικτα με φασιστικες οργανωσεις. Ο κοσμος στην Ρωσια τους αποκαλει “φαιο-κοκκινη” συμμαχια.

Ειναι υποστηρικτες τους μεγαλορωσικου εθνικισμου και νοσταλγοι της τσαρικης αυτοκρατοριας. Στο τελευταιο του βιβλιο ο ηγετης του ΚΚΡΟ, Γεναντι Ζουγκανωφ, γραφει: «*Πρεπει να αναστησουμε ξανα την ΕΣΣΔ, που ηταν η ιστορικη και γαιοπολιτικη κληρονομος της τσαρικης αυτοκρατοριας. Για να το κανουμε πρεπει ολοι οι πατριωτες να αρνηθουμε τις εξτρεμιστικες θεσεις περι ταξικης παλης και να πεισουμε να ενωθουν οι εργατες με τους εθνικα προσανατολισμενους επιχειρηματιες.*»

Επαναστατικη αριστερα

Τα διαφορα κομματα της αρχουσας ταξης στρεφουν τη προσοχη τους τωρα στις προεδρικες εκλογες που θα γινουν το καλοκαιρι του 1996. Την ημερα των βουλευτικων εκλογων ο Γελτσιν, που ψηφιζε απο το σανατοριο οπου νοσηλευοταν, δηλωσε προκλητικα οτι τα αποτελεσματα δεν προκειται να τον αναγκασουν να αλλαξει κυβερνηση ή πρωθυπουργο.

Ομως η αποτυχια των μεταρρυθμιστων στις εκλογες οδηγησε τον υπουργο των εξωτερικων Κοζιρεφ, που ηταν στοχος των εθνικιστων για την ηπια πολιτικη του απεναντι στην δυση, σε παραιτηση. Ταυτοχρονα παραιτηθηκε και ο αντιπροεδρος της κυβερνησης Σαχραϊ.

Ο Γελτσιν καταφερε να ανεβει στην εξουσια γιατι φαινοταν περισσοτερο ριζοσπαστης που με μεγαλυτερη αποφασιστικοτητα θα ξεκαθαριζε το παλιο συστημα χρησιμοποιωντας ενα συνδιασμο δημοκρατιας και οικονομιας της αγορας. Αντιθετα η πολιτικη του εφερε περισσοτερη ανεργια, φτωχεια, πληθωρισμο και επιθεσεις εναντια στα δικαιωματα των εργατων.

Σημερα οι εργατες στη Ρωσια δεν εχουν τιποτε να περιμενουν απο τον Γελτσιν. Δεν μπορουν να περιμενουν ομως και τιποτα καλυτερο απο το ΚΚΡΟ. Ο Ζουγκανωφ δεν ειναι αντιθετος στις ιδιωτικοποιησεις αλλα ζητα “πιο αργους” ρυθμους. Το ιδιο υποσχοταν και ο Τσερνομιρτιν οταν πριν δυο χρονια επερνε την θεση του Γκαϊταρ. Τον Μαη του 1995, ο Κλιντον και αμερικανοι επιχειρηματιες συναντηθηκαν με τον Ζουγκανωφ και εμειναν ικανοποιημενοι απο τις αποψεις του για την οικονομια.

Οι μεταρρυθμισεις προς την αγορα, μεγαλες ή μικρες, αργες ή γρηγορες δεν θα βγαλουν την οικονομια απο την κριση ουτε θα περιορισουν τα προνομια τις αρχουσας ταξης.

Η μονη πραγματικη απαντηση στη κριση ειναι μια νεα επανασταση στην Ρωσια. Οι εργατες που εριξαν τις παλιες σταλινικες δικτατοριες και αντισταθηκαν σε αποπειρες να τους αφαιρεσουν τις νεες ελευθεριες που αποκτησαν πρεπει τωρα να κτισουν απο την αρχη νεες επαναστατικες οργανωσεις για να μπορεσουν να φτασουν στο πραγματικο σοσιαλισμο. Σε μια κοινωνια με δημοκρατικο ελεγχο της παραγωγης απο τους ιδιους με στοχο την ικανοποιηση των αναγκων των απλων ανθρωπων.

Σταυρος Σιδερας

εργατικη δημοκρατια

ΟΙΚΟΔΟΜΟΙ: Δυναμικη διεκδικηση απο την αρχη

Αιτηματα για αυξησεις στο 3.5% εχουν υποβαλει οι οικοδομοι για ανανεωση της συλλογικης συμβασης.

Αυτο μεταφραζεται σε μισθολογικες αυξησεις 1.75 λιρες στον εβδομαδιαιο μισθο για τους τεχνικες και 1.50 για τις εργατριες, και τους εργατες.

Οι οικοδομοι ενας απο τους μεγαλυτερους και πιο δυνατους κλαδους, καταφερνε μεχρι σημερα με τις κινητοποιησεις του να εξασφαλιζει σημαντικες αυξησεις και ωφεληματα. Περυσι παρα την προσπαθεια των εργοδοτων να επιβαλουν παγωμα των μισθων, καταφεραν μετα απο απεργιακες κινητοποιησεις να παρουν μια αυξηση γυρω στο 2%. Ενα ποσοστο ψηλοτερο απ' αυτο που πηραν αλλοι κλαδοι αλλα πολυ πιο χαμηλο απ' οτι πραγματικα θα μπορουσαν να πετυχουν με τη δυναμη και οργανωση που εχουν.

Οι ηγεσιες ομως των συντεχνιων των οικοδομων περυσι αντι να οργανωσουν απο την αρχη μια γενικη απεργια στο κλαδο και να συντονισουν τις κινητοποιησεις του με αλλους εργαζομενους, οπως τους ξυλουργους που κινητοποιουνταν την ιδια περιοδο, προτιμησαν τις αποσπασματικες 24ωρες και 48ωρες, που μερικες φορες μαλιστα εξαγγελονταν και αναστελλονταν με αποτελεσμα να σπασουν τη διαθεση των οικοδομων. Τελικα οδηγησαν τα πραγματα στο συμβιβασμο.

Τις ιδιες διαθεσεις φαινεται να εχουν και φετος. Ζητησαν η συμβαση να ειναι τριετης για να συμβαδισουν ταχα με τους αλλους κλαδους ενω ο Κλειτου της ΣΕΚ δηλωσε πριν ακομη απαντησουν οι εργοδοτες, οτι τα αιτηματα ειναι διαπραγματευσιμα. Σε μια εποχη που απειλειται η ΑΤΑ, η κυβερνηση ετοιμαζει αυξηση του ΦΠΑ, αυξησεις των τιμολογιων του νερου, του ρευματος, των τηλεφωνων και οι περικοπες κτυπουν το βιοτικο επιπεδο των εργαζομενων, η τριετης συμβαση και μαλιστα με 3.5% που στο τελος μπορει να γινει και 2% ή 1.5% ειναι κοροϊδια.

Αν θελουν οι ηγεσιες των συντεχνιων να συμβαδισουν οι συμβασεις, μπορουν να ζητησουν να γινουν ολες ετησιες για να μπορουν οι εργαζομενοι να βλεπουν την απωλεια που εχουν καθε χρονο και να ζητουν αυτα που πραγματικα χρειαζονται.

Ο καλυτερος τροπος ομως για να «συμβαδισουν» οι συμβασεις ειναι να υποβαλουν οι συντεχνιες για ολους τους κλαδους αιτηματα με ενιαια μισθολογικη αυξηση. Ετσι οχι μονο θα δημιουργηθει ενα πανισχυρο μετωπο εναντια στους εργοδοτες αλλα θα μπορεσουν να οφεληθουν και οι πιο αδυνατοι κλαδοι που δεν μπορουν να διεκδικησουν σημαντικες αυξησεις απο μονοι τους.

Παρ' ολα αυτα, οι ηγεσιες των συντεχνιων, που μαζι με τους οικοδομους υποβαλαν αιτηματα και για τους ξυλουργους (που ανηκουν στην ιδια Ομοσπονδια) για τους δευτερους ζητησαν μικροτερες αυξησεις: 1 λιρα και 60 σεντ για το '96 και '97 και 1.65 για το '98, διασπωντας απο την αρχη τους εργαζομενους των δυο κλαδων .

Οι οικοδομοι μπορουν και πρεπει να κερδισουν. Οχι μονο γιατι τους αξιζουν, οχι μονο γιατι τα χρειαζονται, αλλα γιατι εχουν τη δυναμη και μπορουν να ανοιξουν το δρομο για ολοκληρη την εργατικη ταξη.

Ο «καυτος» χειμωνας της Γαλλιας

Για τεσσερεις βδομαδες η Γαλλια παρελυσε απο τεραστιες διαδηλωσεις απο δεκαδες χιλιαδες εργαζομενους στο Δημοσιο. Τα τρενα σταματησαν, τα γραμματα δεν παραδωθηκαν, τα σχολεια και τα νοσοκομεια εκλεισαν. Το συνθημα «en greve», σε απεργια, απλωθηκε σε ολη τη χωρα.

Τεραστιες διαδηλωσεις, εκατο, διακοσων, και τριακοσων χιλιαδων εγιναν «συνιθισμενο» φαινομενο για το Παρισι. Την Τριτη 12 Δεκεμβρη οι διαδηλωτες σε ολοκληρη τη Γαλλια ξεπερασαν τα δυο εκατομυρια!

Ο σπινθηρας που απλωσε τις διαμαρτυριες ειναι ενα νομοσχεδιο της κυβερνησης για την υγεια και τις συνταξεις. Τα κυβερνητικα σχεδια περιλαμβανουν περικοπες 6 δισεκατομυριων στερλινων και ενα πακετο αυξημενων φορολογικων μετρων. Στοχος των μετρων ειναι να μειωθουν οι δημοσιες δαπανες για να ικανοποιηθουν οι οροι που βαζει η Ευρωπαϊκη Ενωση για την οικονομια και την συμμετοχη της Γαλλιας στο κοινο ευρωπαϊκο νομισμα.

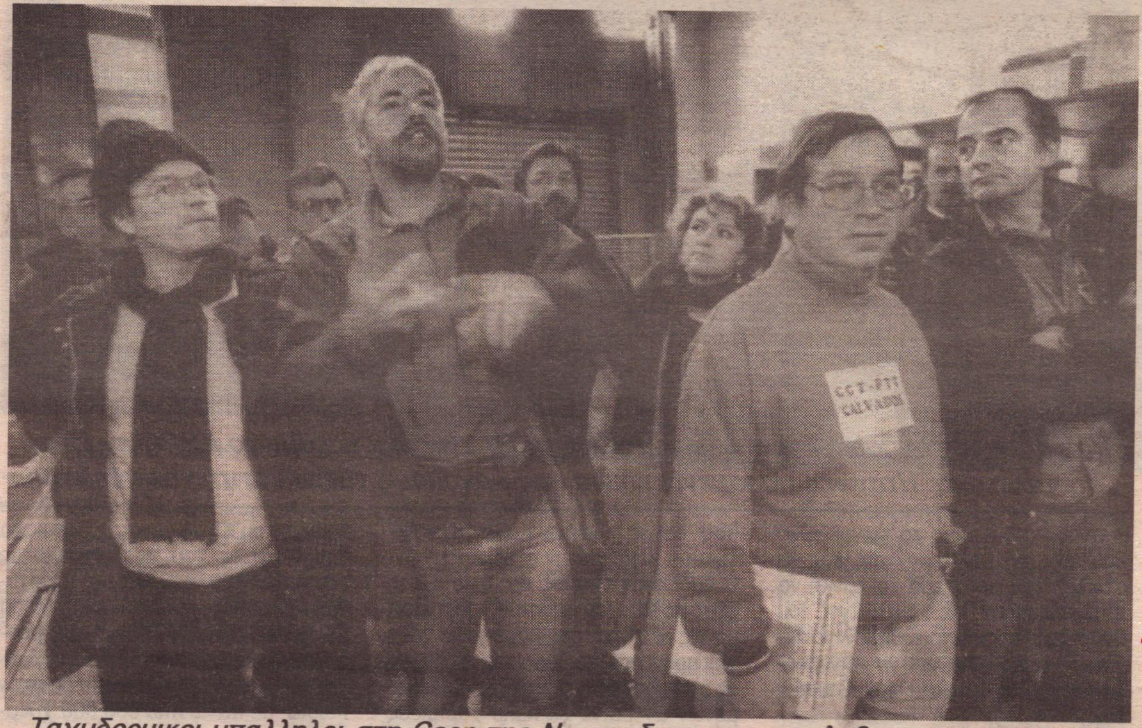

Ταχυδρομικοι υπαλληλοι στη Caen της Νορμανδιας που κατελαβαν τα γραφεια του ταχυδρομιου τις μερες των γιορτων

υποχωρηση

Ο δυναμικος αγωνας των εργαζομενων, εναντια στα σχεδια της κυβερνησης για περικοπες, παγοποιηση μισθων στο δημοσιο τομεα και ιδιωτικοποιησεις, εχει τρομοκρατησει την συντηρητικη κυβερνηση του Σιρακ. Για τον Σιρακ και τον Ζιπε, που λιγες βδομαδες πριν το επαιζαν αδιαλλακτοι και σκληροι, η μονη διεξοδος που τους απομενε ηταν ν' αναζητησουν ενα συμβιβασμο με τις ηγεσιες των συνδικατων για να εκτονωσουν την κατασταση.

Τελικά ο Ζιπε αναγκαστηκε να κανει σημαντικες υποχωρησεις. Παγωσε την επιθεση στους σιδηροδρομους εγκατελειποντας τα σχεδια περικοπης του δικτιου ενω εγγυηθηκε στους εργαζομενους τις θεσεις εργασιας τους και υποσχεθηκε οτι δεν θα ακουμπησει το ταμειο τους. Δεν ικανοποιησε πληρως τα αιτηματα τους αλλα οι σιδηροδρομικοι εχουν εντονα την αισθηση μιας σημαντικης νικης. Σημαντικες υποχωρησεις εκανε και στο θεμα των περικοπων στις συνταξεις και τις ιδιωτικοποιησεις, σε αλλα τμηματα εργαζομενων, οπως τους ταχυδρομικους, τους δημοσιους υπαλληλους, τους εργαζομενους στις τηλεπικοινωνιες, το αεριο και τον ηλεκτρισμο.

Υποχωρησεις αναγκαστηκε να κανει και στους φοιτητες υποσχομενους περισοτερες δαπανες για την παιδεια και προσληψεις περισσοτερων εκπαιδευτικων.

Χαρακτηριστικο του μεγεθους της υποχωρησης της κυβερνησης ειναι το γεγονος οτι τα συνδικατα του δημοσιου τομεα διεκδικουν να πληρωθουν τα μεροκαματα της απεργιας.

Ειναι σιγουρο ομως οτι η κυβερνηση και η αρχουσα ταξη της Γαλλιας δεν θα σταματησουν τις επιθεσεις εναντια στους εργατες. Η λιτοτητα και οι περικοπες ειναι για τα αφεντικα μονοδρομος. Αυτο που προσπαθει να κανει ο Ζιπε τωρα ειναι να σπασει την ενοτητα του κινηματος, να απομονωσει τους διαφορους χωρους, και να επιβαλει τα μετρα του σταδιακα.

Ενας τετοιος ελιγμος δεν ειναι χωρις κοστος για την αρχουσα ταξη. Χωρις γρηγορα «αποτελεσματα» η Γαλλια δεν προλαβαινει να ικανοποιησει μεχρι το 1999 τα κριτηρια συγκλισης του Μααστριχτ. Η υποχωρηση του Ζιπε απειλει να τιναξει στο αερα ολα τα σχεδια «νομισματικης ενοποιησης» της Ευρωπαϊκης Ενωσης.

Τα συνδικατα

Οι ελιγμοι του Ζιπε βρηκαν ανταποκριση μεσα στις ηγεσιες των συνδικατων που σταματησαν τις απεργιες, παρα το οτι οι εργατες στις συνελευσεις, και τις διαδηλωσεις φωναζαν οτι δεν θα σταματησουν παρα μονο οταν ο Ζιπε παρει οριστικα πισω ολοκληρο το πακετο των μετρων του. Δικαια πολλοι εργατες νοιωθουν οτι προδωθηκαν απο τις ηγεσιες τους.

Εκατονταδες χιλιαδες εργατες αισθανθηκαν αυτες τις μερες στη Γαλλια οτι εχουν τη δυναμη να αναγκασουν το Ζιπε να υποχωρησει και να παραιτηθει αλλα και να κερδισουν πολυ περισσοτερα. Ενιωσαν οτι ο αγωνας δεν γινονταν μονο για καποια οικονομικα αιτηματα αλλα ηταν ενας αγωνας εναντια σε ενα απανθρωπο συστημα και για μια καλυτερη ζωη. Γι' αυτο χιλιαδες διαδηλωτες κατεβαιναν στους δρομους με πανο που θυμιζαν τις επαναστασεις που συνταραξαν τη Γαλλια, το 1789, την κομμουνα του 1871, την εξεγερση του '36 και την γενικη απεργια το Μαη του '68.

Αυτο που πραγματικα βρισκεται αναμεσα στους απεργους και την επανασταση δεν ειναι η διαθεση του κοσμου αλλα η διστακτικοτητα των ηγεσιων των συνδικατων. Το εμποδιο δεν ειναι μονο οι ηγετες της CFDT (της συνομοσπονδιας που προσκειται στο Σοσιαλιστικο Κομμα) που δηλωνουν ανοικτα οτι θεωρουν «αναγκαια» πολλα απο τα μετρα της κυβερνησης αλλα και οι ηγεσιες της CGT (που προσκεινται στο Κομμουνιστικο Κομμα) και της FO, παρολο που κρατανε σημερα πολυ μαχητικη σταση.

Οι ηγετες των συνδικατων, αναγκαζονται απο τη διαθεση της βασης, να καλουν σε κινητοποιησεις, αλλα αυτο που τις νοιαζει περισσοτερο ειναι οι διαπραγματευσεις για να βρουν καποιο συμβιβασμο με την κυβερνηση και οχι πως να ανατρεψουν τα σχεδια της και την ιδια.

Η δυναμη της βασης

Η εξεγερση μπορουσε και ακομη μπορει να παει πολυ πιο περα απο εκει που θελει να τη παει η σημερινη ηγεσια του κινηματος. Αυτο θα ηταν πιο ευκολο αν υπηρχε μια μαζικη επαναστατικη οργανωση στη Γαλλια που να μπορουσε να κερδισει τις πολιτικες μαχες εναντια στις προτασεις του συμβιβασμου και να καθοδηγησει τους εργατες μπροστα. Δυστυχως, κατι τετοιο δεν υπαρχει σημερα στη Γαλλια.

Σημερα μια μεγαλη πλειοψηφια μεσα στους εργατες αντιδρα στους συμβιβασμους της ηγεσιας και ψαχνει τροπους να συνεχισει τις κινητοποιησεις. Πολλοι εργατες συνεχισαν τις απεργιες ακομη και τη μερα των Χριστουγεννων και της Πρωτοχρονιας ενω απεργιες συνεχιζονταν μεχρι και τις αρχες του Γεναρη. Η προοπτικη ενος νεου γυρου παραμενει ανοιχτη.

Αυτο ομως θα εξαρτηθει απο τη δυναμη της βασης. Θα αφησουν οι εργατες τους γραφειοκτρατες να ελεξουν την κατασταση ή ειναι αρκετα δυνατοι και οργανωμενοι ωστε να τους αναγκασουν να συνεχισουν ή ακομα καλυτερα να τους ξεπερασουν; Αυτο ειναι ενα στοιχημα που θα κρινει τον επομενο γυρο στη Γαλλια.

Δημητρα Χριστοδουλου

ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Την Εργατικη Δημοκρατια μπορειτε να τη βρισκετε εκτος απο τις εκδηλωσεις που πουλιεται στα εξης σημεια.

Λευκωσια: Πλατεια Ελευθεριας
καθε Σαββατο απο τις 10:30 π.μ. – 12:00
Λεμεσος: Πλατεια Διοικητηριου
καθε Σαββατο απο τις 10:30 π.μ. – 12:00
Λαρνακα: Πλατεια Ακροπολης
καθε Σαββατο απο τις 10:30π.μ. – 12:00
Παφος: Περιπτερο Corner Kiosk

εργατικη δημοκρατια
Σ' αυτο το φυλλο
Σοσιαλιστικη Εργατικη Εφημεριδα
ΛΙΤΟΤΗΤΑ
ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ
ΚΩΨΙΜΟ ΑΤΑ
Να το κανουμε της Γαλλιας